

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt i niedzieli.

Przenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.; z lat dawniejszych w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty liczy się od miejsca jednego wiersza pierwszy raz 7 ct., zaś

GAZETA LWOWSKA

w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stępla od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklamacje otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować. „Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłaconej bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. wa.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Cesarski patent z 7. Września 1873 o rozwiązaniu izby deputowanych Rady państwa, o rozpisaniu powszechnych wyborów i zwolnieniu Rady państwa na dzień 4. Listopada 1873.

MY FRANCISZEK JÓZEF I.

Z Bożej łaski Cesarz Austrii; Król Węgier i Czech, Król Dalmacji, Kroaty, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illyrii, Król Jeruzolimy i t. d.; Arcyksiążę Austrii, Wielki książę Toscany i Krakowa, Książę Lotaryngii, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu, Margrabia Morawy, Książę górno- i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacenzy i Guastalli, Oświęcima i Zatora, Cieszyna, Friaulu, Raguzy i Zary; książęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradyski, Książę Trydentu i Brixen, Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i Istrii; Hrabia Hohenemsu, Feldkirchu, Bregenzu, Sonnenberga etc.; Pan Tryestu, Cattara i na Marchii wandyjskiej; Wielki Wojewoda Serbii etc. etc.,

wiadomo czynimy:

Artykuł I.

Izba deputowanych Rady państwa zostaje rozwiązana.

Artykuł II.

Powszechne nowe wybory do izby deputowanych mają być natychmiast według postanowień ustaw z 2. Kwietnia 1873 Dz. u. p. Nr. 40 i 41 zarządzone i przeprowadzone.

Artykuł III.

Rada państwa zwołana zostaje na dzień 4. Listopada 1873 do Naszego głównego i stołecznego miasta Wiednia.

Dan w Naszym głównym i stołecznym mieście Wiedniu dnia 7. Września w roku tysiąc osiemset siedmdziesiątym trzecim, Naszego panowania dwudziestym piątym.

Franciszek Józef w r.

Auersperg mp., Lasser mp., Banhans mp., Stremayer mp., Glaser mp., Unger mp., Chlumecky mp., Pretis mp., Horst mp., Ziemiałkowski mp.

Z powodu znacznego rozszerzenia się cholery, zabrania się w całym kraju wszelkich tłumnych zjazdów i pielgrzymek do rabinów na święta żydowskie przypadające na drugą połowę września i pierwszą połowę października b. r. i poleca się c. k. starostom, aby wzmocnili obcym starozakonnym przystępu do siedzib rabinów, a w razie potrzeby przeprowadzili zakaz przy pomocy c. k. żandarmerji.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Z powodu wybuchu księgosuszu w Korolówce w powiecie zaleszczyckim ustanowiono w myśl §. 27. ustawy z 29. czerwca 1868 trzeczmiłowy okręg zarazy, do którego wcielono następujące miejscowości powiatu zaleszczyckiego: Skowiatyn, Szyszkowce, Jurampol, Manastyrk, Bilcze, Błyszczanek, Duplika, Uhrynkowce, Chartanowce, Hinkowce, Berestek, Worwolińce, Tekłówkę, Myszków, Muszkarów, Olexińce, Szerszeniowce, Szypowce, Lisowce, Lesieczniki, Bedrykowce, Dobrowlany, Kasperowce, Holihady, Gródek Szczytowiec, Winiatyńce, Nowosiółkę kostk. Szuparkę, Chudyjowce, Duninów, Kutakowce, Sinków, Kościelniki, Zazulińce i Kołodrubkę.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Z powodu wybuchu księgosuszu w Rosyi w powiecie chocimskim, ustanowiono w myśl §. 4 i 27 ustawy z dnia 29. czerwca 1868 trzeczmiłowy okręg zarazy do którego wcielono następujące miejscowości powiatu borszczońskiego: Wołkowce, Dzwinostród, Łatkowce, Babińce, Trubczyn, Bielowce, Boryszkowce, Okopy z Kozaczówką, Paniowce, Zawale, Kudryńce, Michałówka i Nowosiółka.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Na przedstawienie rzeszowskiej reprezentacji miejskiej nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy tamtejszej czteroklasowej szkole męskiej z płacą roczną 210 zł. w. a. Piotrowi Buria-ko wi dyrującemu nauczycielowi przy szkole ludowej w Rymanowie.

Z Rady szkolnej krajowej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów, dnia 11. września.

Centralny komitet przedwyborczy dla zachodniej Galicyi w Krakowie odbył w sobotę pod przewodnictwem dra. Zyblikiewicza czterogodzinne posiedzenie. Z posiedzenia tego donosi *Czas* tylko tyle, że organizacja przedwyborcza okręgów gminiejskich we wszystkich 26 okręgach zachodniej Galicyi została uchwaloną.

Agitacja przedwyborcza w innych prowincjach osłabła w ostatnich dniach dość znacznie. Patent cesarski zmienił wkrótce sytuację, bo każde stronnictwo z podwójną energią wyzyskiwać będzie teraz krótki przeciąg czasu, pozostawiony do zakończenia przygotowań przedwyborczych.

Znany list Tiszy wskazujący warunki, pod jakimi mogłaby nastąpić fuzja stronnictw w sejmie węgierskim nie zadowolił organów stronnictwa Deakistów. *Pester Lloyd* wyprowadza z tego listu wniosek, że opozycja węgierska pragnęłaby wsunąć trojańskiego konia do twierdzy, którą długie lata daremnie oblegała, a której dotąd krzykiem zdobyć nie zdołała. Czego opozycja nie potrafiła dokonać wbrew dążnościom stronnictw Deaka, to pragnęłaby obecnie osiągnąć zmienioną taktyką za pomocą tego stronnictwa. Jednakże niepowodzenie fuzji stronnictw nie martwi wcale *Pester Lloyd* Umiarkowany żywioł opozycji ma ważne obowiązki wobec jałowego radykalizmu najsłabszej lewicy. Różnica zasadnicza pomiędzy lewem centrum a t. z. stronnictwem r. 1848 nie jest dostatecznie znaną ludności, która idzie w kierunku opozycyjnym. Obecnie wskutek tego faktu opozycyjna część ludności przy każdej akcji publicznej chętniej idzie za radą radykalnego obozu niż za wskazówkami umiarkowanych żywiołów. Jeżeli — pisze dalej *P. N.* — nie chcemy najsłabszej lewicy przyznać nieograniczonego panowania nad opozycyjnymi warstwami ludności, to lewe centrum musi jeszcze do pewnego czasu odgrywać rolę absorbującego żywiołu. Ta argumentacja jest

na pierwszy rzut oka bardzo podobną do uwagi lisa o kwaśnych winogronach, ale kto zna dokładniej skład i stanowisko stronnictw węgierskich, nie może jej odmówić trafności.

Arondacja komitatów węgierskich ma w pierwszym rządzie cel administracyjny, ale narodowości niewęgierskie obawiają się, ażeby jej nie wyszyskano w celach politycznych na niekorzyść ich terytorjalnej łączności. Takie wykonanie arondacji mogłoby zakwestyonować opozycję słowiańskiej kilka okręgów wyborczych. Obawy te dotąd nieuzasadnione najmniejszym powodem, dzielając także Sasi w Siedmiogrodzie, a dzienniki wiedeńskie upominają Węgrów, ażeby niezniechęcili tych najpewniejszych sprzymierzeńców swoich niewęgierskiej narodowości.

Pogłoska, że gabinet angielski zamierza znieść podatek dochodowy, przynoszący dotąd więcej niż sześć milionów zaniepokoiła bardzo organa torysów, którzy projekt ten nazywają „nową sztuczką liberalnego gabinetu“ obliczoną na pozyskanie popularności. Inne dzienniki mniemają, że pogłoska ta jest nieprawdziwą i że gabinet prędzej podwyższy podatek dochodowy, a natomiast zrzeknie się innych opłat skarbowych, ażeby tym sposobem dostarczyć ludności tańszego tytoniu albo tańszego piwa. Taki pomysł odpowiadałby ulubionej myśli Brighta. Irlandzkie dzienniki zachęcają konserwatystów, ażeby podnieśli zniesienie tego podatku jako swoje własne hasło. Tym sposobem mogłoby się przysłużyć swojej sprawie w Irlandyi i Anglii.

Rywalizacja Anglii i Rosyi w uroczystym przyjmowaniu Szacha perskiego powtórzyła się na małą skalę w Stambule, gdy monarcha ten miał opuszczać Europę. Posłowie Anglii i Rosyi starali się wskutek otrzymanych od swoich rządów wskazówek wpływać usilnie na zakończenie sporu pomiędzy Turcją a Persją w myśl życzeń Szacha. Oczywiście zabiegi te nie pozostały bez skutku i wkrótce mają być usunięte wszelkie kwestye sporne pomiędzy Turcją a Persją.

Turcja stara się niedawać żadnego powodu do oziębienia swoich stosunków

URBANO UBALDINI.

OBRAZEK LWOWSKI z XVIII WIEKU.

(Dokończenie.)

Na piękną pannę Wilczkównę, piękniejszą od panny młodej, strojnjej od wszystkich dziewcz, co uroczym wiankiem zasiadły w około wielkiej sali, czekając kiedy serbańska muzyka wezwie do piasów — na piękną pannę Wilczkównę, mówię, zwracają się oczy młodzieży... Ale ona na jednego tylko zważa, na jednym tylko spocznie od czasu do czasu wstydliwie piękne błękitne jej oko, a tym jedynym szczęśliwym jest młody „gość lwowski“, kupiec przejezdny, *hospes urbis*, młody Urbano Ubaldini...

Oto stoi w kącie sali i mówi z rodzajem swym, szlachetnym Florentczykiem p. Pandulphim, co najzaciejsze w świecie towary przywiózł do lwiego grodu, bo wina przedzawne z Alikanty, złote łańcuchy weneckich mistrzów, i śliczne korale misternie oprawne... Ubaldini mówi z panem Pandulphim, uchem niby łowi jego słowa, ale czy i myśl zakochana przy pannie Annie...

Daremnie opowiada mu Signor Pandulphi, co świeżo przybył z Florencyi, różne rzeczy o mieście rodzinnem, o krewnych i przyjaciółach — nigdy jeszcze ciekawsze słowa obojętniejszego nie miały słuchacza...

W drugim właśnie kącie sali stoi młodziwiek w miejskim, bogatym ubraniu, dorodny także i hozy, o jasnych włosach, serdecznych oczach i poczciwej, czysto polskiej twarzy. I on patrzy ciągle jak w tęczę w pannę Wilczkównę, ale patrzy daremnie... Każdy ruch pięknej jej główki chwytają oczyma,

każde spojrzenie łowi swym wzrokiem, ale niestety na to tylko, aby się przekonać, że oko nadobnej mieszczanki tylko Florentczykowi rade... Smutno mu się robi, twarz mu się zasępia na to odkrycie, a od czasu do czasu wzrok mu się rozżarza namiętnie...

To dziecko patrycyuszowskie, syn konsula, dziedzic i jedynak najsławniejszego z sławetnych, co z dziada pradziada zasiadali na ławie czerwonej i radzili mądrze w senacie miejskim — p. Paweł Jelonek. Pan konsul Wilczek, ojciec pięknej Anny i pan konsul Jelonek, ojciec zakochanego młodzieńca nie przeciw temu by nie mieli, aby się pobrały ich dzieci, łącząc dwa sławetne i zacne rody mieszczanki — ale serce panny Anny już wybrało, a tym szczęśliwym wybrańcem jest Włoch Ubaldini.

Jakże nie miał być szczęśliwym rywalem Urbano Ubaldini, kiedy w oczach pięknej dziewczyny tyłu zaletami gorował ponad młodym Jelonkiem!

Mniejsza już o to, że Urbano był z kraju sławnego, gdzie niebo najpiękniejsze, gdzie kwiaty najwonnejsze, gdzie modre, wspaniałe morze zielony rąbek ziemi srebrnymi usty całuje, gdzie pomarańcze rosną, a mieszczenie w białych marmurowych mieszkają pałacach, jakichby im i sam Król Jegomość w Krakowie mógł pozazdrościć...

Mniejsza już o to, że Urbano Ubaldini szlachetnego jest rodu, że ma klejnot herbowny i *della Ripa* się pisze, jak każdy inny choćby najzaciejszy *cavaliere* włoski — mniejsza już o to wszystko... Ale Urbano taki dorodny, takie czarne, głębokie ma oko pełne tajemniczego ognia i dziwnie namiętnego blasku, że zda się cała przepaść duszy z nich mówić — ale Urbano takie ma bujne, przepyszne loki, co mu na ramiona wdzie-

cznie spływają, ale Urbano tak wykwinnie zawsze ubrany, tak ślicznie tańczy, tak słodko śpiewa miłośne pieśni włoskie i tak przedzięcznie grywa na lutni...

Kiedy tak obaj rywale, jeden szczęśliwy drugi niezważany, myślą i spojrzeniem do jednego celu dążą, ozwała się nagle serbańska muzyka, szłać pierwsze nuty skoczne między zgromadzonych gości. Na odgłos tanecznej muzyki, wyrwał się z zadumy młody Jelonek i lotem strzały do panny pospieszył, by ją w taniec zaprosić. Szybko się zwinął, ale i Ubaldini nie był leniwym. W jednej i tej samej chwili obaj rywale stanęli przed piękną dziewczyną i równocześnie gładkiem słówkiem i przystojnym ukłonem o rączkę do piasów prosili...

Zarumieniono się nadobne liczko pięknej konsulanki, spuściło na dół oczy pomieszane dziewczę... Chwilę zdawało się myśleć bezradnie, ale serce rozstrzygnęło i biała rączka znalazła się w dłoni szczęśliwego Włocha...

Uśmiechnął się z tryumfem Ubaldini i ująwszy wiotką kibić dziewczyny w pias z nią posunął...

Smutny, gniewny i zawstydzony cofnął się biedny Jelonek... W tem ktoś zaśmiał się za jego plecami, i po ramieniu go uderzył. Jelonek się odwrócił i ujrzał Jegomość Pana Walentego Połotyńskiego, niegdys kotlearczyka, dziś szlachcica i rycerza dumnego — Jelonku, biedny Jelonku! — mówił z rubasznym śmiechem p. Wąsik - Połotyński — złeś ty się wybrał na harc miłośny z tym gładkim Włoszyńcem. Jakem szlachcie i żołnierz, nie puściłbym mu tego piazem... Ale mówiąc szczerze, wy mieszczenie nie tacy jakoś skorzy do powotowania krzywdy i honoru... My szlachta inaczej sobie poczynamy...

Odkał pan Wąsik z kotlarczyka sta się szlachcicem, ciągle powtarzać lubił: *My szlachta...* I miał rację, bo klejnot swój krwią własną zacnie i po rycersku okupił...

Na takie słowa zmarkotniał jeszcze bardziej p. Jelonek i nie odpowiedział nie umiał.

— Dałbym ja marcypana tej lalce włoskiej — mówił dalej z animuszem p. Połotyński — słodko by jemu było, gdyby mnie z takim despektem od panny odsadził!... Ale chodź biedny Jelonku, chodź, patrz owodżban z małwazyą, co frasunek rozpędza, a w marketnej duszy słoneczko zapala...

Jelonek bardziej ze wstydu niż z ochoty posłuchał, i do małwazy się dobrali, a dobra była, że lepszej i w Krakowie nie dostać. Pan Połotyński pił i mówił, Jelonek pił i słuchał, i nie mięło i pół godziny a gorący napój i gorętsze jeszcze słowa żołnierskie rozpaliły krew młodzieńca, że gwałtownie zawrzał.

Spojrzał ku pannie Annie i zobaczył, jak ją właśnie z słodkim szepem Urbano na miejsce odprowadzał. Szał go opanował, namiętność przygłuszyła rozsądek przystojny, podbiegł ku Ubaldiniemu, i w tej chwili rozległ się po sali odgłos policzka...

Zbladł jak ściana Urbano, oczy zapłonęły mu straszonym ogniem... Nim zdołano rzucić się między rywalów, już ręka Włocha z szybkością błyskawicy wyrwała sztylet z złoczonej pochwy i po rękogęś utopiła go w piersiach przeciwnika.

Urbano dobrze mierzy, serca nigdy nie chybi... Z jękiem stłumionym padł biedny Jelonek na ziemię...

Rzucili się zapóźno weselni goście; tumult powstał, wołanie, piaz kobiet i wrzawa niezmierna. Ucihła serbańska muzyka — rozbiegł się z skrwawionej sali przerażone taneczniczki...

z Rossyą. Dzienniki rosyjskie nie odzwajniają się równą uprzejmością rządowi tureckiemu, lecz owszem w ostatnich czasach zaczęły przemawiać o nim w tonie więcej niezyczliwym niż dotąd. Organ Katkowa stara się wywołać waśń pomiędzy Turcyą a Grecyą. Wychodzący w Stambule grecki dziennik *Neologos* w odpowiedzi na te artykuły dowodzi, że Rossya była główną motorką powstania w Kandyi.

Austria-Węgry. Czytamy w *Wiener Zeitung*: Z relacji o odbytych w roku 1872 ćwiczeniach żołnierzy rezerwy i żołnierzy za trwałym urlopem uwolnionych od czynnej służby, okazuje się, że zgłaszanie się powołanych odbywało się punktualniej a stosunek zgłaszających się do nieobecnych polepszył się w porównaniu z rezultatami lat dawniejszych. Jednakże zawsze jeszcze spostrzeżono usterki dowodzące, że postanowienia instrukcji o wojskowym stosunku służbowym i ewidencji żołnierzy nie były wykonywane z taką przecznością i energią, jaka dla zapewnienia spiesznej mobilizacji wojska musi być zachowana.

Mianowicie spostrzeżono następujące usterki, których usunięcie należało do zakresu działania gmin: Powołania do ćwiczeń nie wszędzie ogłoszono natychmiast, a doręczenie wezwań skutecznymi naczelnicy gmin w wielu wypadkach nadto późno. Niedosć energicznie czuwali także naczelnicy gmin nad stawianiem się do służby powołanych żołnierzy pomimo postanowień ustępu II §. 29. instrukcji wstępnej wspomnianej. Wbrew tym postanowieniom nie wysłędzono miejsca pobytu powołanych, którzy wydaleni są z domu, nie zgłosili i nie zarządzono przeciw nim wskazanego przepisami postępowania. Niekiedy naczelnicy gmin zaniedbali wizowania wojskowych paszportów żołnierzy którzy zgłaszali się do służby, a nieraz nawet wprost odmówiono wizowania pomimo wyraźnej prośby.

Prośby o uwolnienie od ćwiczeń wysyłano często późno a nieraz nawet dopiero po rozpoczęciu ćwiczeń do kompetentnej komendy. Do wielu podań nie załączono paszportu. Zdarzały się nawet wypadki, że nieumotywowane należycie prośby umyślnie za późno wysłano, ażeby powołani w ten sposób uwolnieni zostali ipso facto przynajmniej od pewnej części ćwiczeń. Naczelnicy gmin popierali o tyle takie nadużycia, że pozwalali petentom wyczekiwać w domu załatwienia prośby. Dokładne zbadanie prośb o uwolnienie od ćwiczeń powołujących się na stosunki rodzinne wskazuje, że nieobecność petentów w czasie ćwiczeń nie byłaby wyrządziła istotnej ujemy w ich stosunkach domowych.

Wreszcie spostrzeżono także jaskrawe nadużycia na świadectwach lekarskich, które naczelnicy gmin potwierdzali bez żadnych trudności.

Niesprawdza się podana przed kilku dniami wiadomość *Pressey*, że koło Prearau odbył się w hr. Hohenwarta zjazd naczelników opozycji. Przynajmniej o tyle okazała się ta wiadomość zmyśloną, że książę

Taxis i dr. Rieger zaprzeczyli doniesieniu, jakoby należeli do tej konferencji.

Francya. Pielgrzymka angielskich katolików do Paray-le-Monial przybrała cech demonstracji politycznej. Biskup z Salford, który miał tam kazanie, starał się udowodnić, że nabożeństwa do św. serca Jezusowego nie są wcale nowością w Anglii. Po tych kilku ogólnych uwagach, dotyczących się kultu „Serca Jezusowego“, zapytał biskup, jakie znaczenie mają pielgrzymki do tego miejsca i odpowiedział na to pytanie, iż pielgrzymki do Paray-le-Monial odbywają się dlatego, ponieważ Pius IX. jeżeli nie fizycznie to moralnie znajduje się w więzieniu. „To jest główna lecz nie jedyna przyczyna. Spoglądajcie na Niemcy, których żelazna dłoń pokonała piękną Francję; dziś dają one do zaboru dobr kościół, który przesładują. Popatrzcie na Włochy, zostające pod tak zwanym rządem liberalnym a zobaczycie, jak tam obchodzą się z naszymi biskupami; zwracam waszą uwagę na republikańską Szwajcaryę, z której wypędzają księży! Wypowiadam otwarcie: gdzie kościół w ucisku, tam społeczeństwo w niebezpieczeństwie.“ Kazanie swe zakończył biskup z Salford wezwaniem wiernych, ażeby się modlili za Anglią, Szkocyą i Irlandyą i prosili Boga, ażeby te kraje wróciły do katolicyzmu.

— Czytamy w *Gazecie Kol.* z dnia 8. b. m.:

„Legitymiści nie dowierzają ani większości zgromadzenia narodowego ani prezydentowi Mac-Mahonowi, i dlatego rozpoczęli z wielką energią kampanję przeciw przedłużeniu pełnomocnictw marszałka prezydenta. W tej mierze pisze monitor dworu frohsdorfskiego *Union*: „Nie wolno już robić sobie iluzji, dzienniki monarchiczne sprzeniewierzyłyby się swemu posłannictwu, gdyby nie powtarzały ciągle, że stoimy nad wielką przepaścią i że znajdujemy się w wielkim niebezpieczeństwie. Monarchia czy republika? oto pytanie, na które koniecznie trzeba dać odpowiedź.“ *Gazette de France* oświadcza także tym, którzyby stan tymczasowości we Francji utrzymać chcieli, iż tracą tylko czas i narażają sprawę konserwatystów na wielkie niebezpieczeństwa; taka polityka bowiem prowadzi tylko do tego, że konserwatyści nie uorganizują się a gdy nadejdzie chwila rozstrzygająca, wystąpią republikanie w połączeniu z imperyalistami i udaremnią wszelkie plany i zamiały monarchistów. Na głosy dzienników monarchicznych oświadcza bonapartystowski *Le Pays*: „Między nami a monarchistami wybuchła znów wojna. Połączywszy się bowiem z nimi w tym celu, ażeby marszałkowi Mac-Mahonowi oddać ster państwa, nazwałimy ich zaraz wiarołomnymi, gdyżmy ujrzeli, że nie chodzi im o interesa Francji, lecz o interesa stronictwa. Oświadczamy otwarcie, że nie mamy dziś już żadnych względów dla monarchistów i bez najmniejszych skręplów rozpoczynamy z nimi zaciętą walkę.“ Koalicja z d. 24. maja jest tedy rozbitą a trzeba przyznać, że monarchiści sami sobie winni, że bonapartyści tak namiętnie przeciw nim występują.“

Kiedy tak stanęli wszyscy około łoża młodzieńca, on najpierw Ubaldiniego przyzwał, a słabym głosem z czułością doń przemówił rękę mu dając, i sercem chrześcijańskim winę mu wybaczył. Rzucił się skruszony Włoch na ziemię, płacząc i włosy rwąc sobie od żalu srogiego, aż go przemocą wynieśli z komnaty musiano...

Tedy umierający młodzieniec tchu ostatniego dobywszy, wszystkie obecne magistratury zaklinał, prosząc, aby Ubaldini karanie był za śmierć jego. Mówił, jako on spokojnie by nie umarł, gdyby się po woli jego ostatniej nie stało, jako on wie, że panna Wilczkówna nad życie owego Włocha miłuje i jako on znów miłując panią tę, rozpaczy jej nie chce być powodem — wszystko to mówił z taką rzewnością i tak czule o tę łaskę prosił, że i pan prokonsul i panowie konsulowie i sławetni ławnicy sądowi jak dzieci płakali, żałości nie mogąc się oprzeć serdecznej. Nie spoczął szlachetny młodzieniec, aż mu wszyscy rękę dali, że wolę jego święcie chować będą, i że nawet do króla o to pójda, aby Ubaldini głowę zachował...

Chwil jeszcze kilka, i biedny młodzieniec ducha Panu oddał...

Nie minęło dwa lata a Urbano Ubaldini, łaską obdarzony i wolny, kłęcząc na ślubnym kobiercu z panną Anną Wilczkówną. Z małżeństwa tego wziął we Lwowie początek znakomity ród Ubaldinich, co prawie z ojca na syna konsulowska godność dzierżył, na ratuszu radą a na basztach orężem Lwowa bronił i w kronikach ruskiego grodu imię swe chlubnie zapisał.

E.

— O zajęciu w Luneville, o którym przed kilku dniami doniósł telegram ze Strassburga, piszą do *Gaz. Kol.* 8go b. m. „Ubiegłej niedzieli udał się młody kupiec strassburski z urzędnikiem kolejowym do Avricourt w odwiedziny do przyjaciela, który jest także urzędnikiem przy kolei żelaznej. Ponieważ w Avricourt zbywało im na wszelkiej rozrywce, więc zrobili wycieczkę do Luneville; jeden z nich był w mundurze niemieckim. Zaledwie wysiedli i poczęli iść ku miastu, zgromadziło się koło nich grono młodych ludzi, którzy rozbiegłszy się wśród krzyków i przekleństw na Prusaków zapowiedzieli mieszkańcom miasta Luneville przybycie niemiłych gości. Wkrótce zebrało się około Niemców przeszło 800 osób, które klnąc i przezywając, pędzili ich ku miastu obrzucając kamieniami i błotem. Jeden z Niemców miał to szczęście, iż będąc w uniformie, został przez żandarma wyprowadzony z tłumu i odprowadzony na kolej, podczas gdy tamci dwaj zostawieni byli na pastwę motłochu. Po drodze wzywali oni pomocy strażników, lecz ci odpowiadali, że nie mają ani obowiązku ani chęci bronić i strzedz Prusaków. Wśród wszelkich możliwych nagrawań i obelg przybyli Niemcy na most „Rzucić ich do wody!“ rozlega się głos zewsząd, gdy w tem nadchodzi kapitan francuzki, który przebojem dotarł do Niemców znajdujących się pośród tłumu i gromkim głosem wezwał motłoch do zaprzestania excessów. „Rzucić go z Niemcami do wody“ krzyczał tłum i kapitan byłby niezawodnie padł ofiarą razem z Niemcami, gdyby był nie kazał czynnie wystąpić wojsku, które dotąd obojętnie przypatrywało się wybrykom pospólstwa. W końcu udało się kapitanowi odprowadzić Niemców pod zastaną żołnierzy do koszar. Przyszedszy tam prosił, ażeby ich zaprowadzono do komendanta. Komendant nadszedł niebawem i wyraził swe oburzenie nad tem co zaszło dodając, że nie może w żaden sposób kazać ich pod strażą wojskową odprowadzić do kolei, gdyż wywołałoby to nowe rozruchy. I rzeczywiście przed koszarą zgromadził się kilkusetosobny tłum, zaczął krzyzczeć, hałasować, rzucać kamieniami i wymyślać na Niemców wśród okrzyków „Niech żyje Francya!“ Nawet żołnierze w koszarach przybrali wobec tych dwóch Niemców wzywającą postawę i trzeba było usilnych starań kapitana, ażeby ich ochronić od zniewag i obrazy. Młody rekrut rzucił nóż faszynowy na ziemię a gdy sierżant za to skarcił go, odpowiedział: „Na co nosić karabin i bagnet, jeżeli nie wolno zakłuć nim Prusaka.“ Komendant zdecydował się w końcu przydać Niemcom straż z 15 żołnierzy pod dowództwem owego kapitana i polecił im odprowadzić Niemców manowcami na kolej, co też rzeczywiście nastąpiło. Tłum jednak spostrzegł idących i popędził dalej w pogoń, na kilkadziesiąt kroków przed dworcem kolei żelaznej powtórzyły się sceny dawniejsze; zaczęto znów rzucać błotem i kamieniami, krzyzczeć i przezywać Niemców. Kapitan widział się w końcu spowodowanym kazać żołnierzom dobyć pałaszy i niedopuszczyć czynnych zniewag, i tym tylko sposobem zdołali Niemcy nasłuchawszy się bardzo wiele niemiłych rzeczy i zostając przez długi czas w niebezpieczeństwie życia — dostać się na dworzec, który po ich przybyciu zaraz zamknięto. Tu dowiedzieli się nieszczęśliwi, że ostatni pociąg osobowy już odszedł, nie pozostawało nic innego, jak zaczekać na pociąg towarowy i odjechać nim jak najszybciej. Ponieważ zaś pociąg z dworca zwolna wyruszał, chcieli niektórzy z tłumu dostać się do wagonu i tych nieszczęśliwych wywlec jeszcze na bruk, lecz im to się nie udało. Obadwaj podróżni przybyli wczoraj na terytorium niemieckie mocno pobici i znękani.“

Włochy. Oto dokończenie sprawozdania z broszury jen. Lamarmory o wypadkach roku 1866:

Na dowód, z jaką usilnością należała nań emigracja węgierska, przytacza Lamarmora dwa pisma, które otrzymał od jen. Klapki i Kossutha. Pierwszy pisze zwięźle i krótko po żołniersku, ofiarując swe kondotierskie usługi królowi węgierskiemu, drugi przeciwnie rozwleka się po adwokacku w obszernym memoriale. Klapka ogranicza się na udzieleniu Lamarmorze rady, by wszedł w stosunki z narodowym komitetem peszteńskim. Broń, pisze, leży przygotowana w księstwach Naddunajskich, on sam oczekuje tylko rozkazu, by pospieszyć na plac boju. Ludwik Kossuth zaś stara się dowodzić w obszernym swym memoriale, że Austria w takim razie tylko zupełną ponieść może klęskę, jeżeli Węgry wyruszą przeciw niej w pole. „Napoleon III., powiada ów stary rewolucjonista, przypomniał sobie ten axiomat w r. 1859. Zanim rozpoczął wojnę we Włoszech, wezwał mnie do Paryża aby się porozumieć z mną względem ewentualnego powstania Węgier. Już po Magencie i Solferinie rzekł do mnie następujące słowa: Jeżeli Austria nie przyjmie propozycji pokoju, zawezwe,

pomocy pańskiej; przyspiesz pan przygotowania.

Lamarmora przechodzi następnie do zabawnych propozycji aliansu, jakie mu robili rozmaici emigranci a nawet „komitet węgierski.“ Ten ostatni przedłożył rządowi włoskiemu następujący projekt traktatu:

„Komitet ma obowiązek żądać prócz materialnego poparcia, także niektórych gwarancji, a mianowicie:

Uznania rządu prowizorycznego i wybranego udzielnego władcy, (souverain)

Akredytowania ministra przy rządzie węgierskim i przyjęcia węgierskiego ministra

Rząd włoski winien się zobowiązać, że wybranemu a przez Włochy i Prusy uznanemu suwerenowi Węgier uczyni gwarancję dla zaciągnięcia pożyczki, której wysokość później oznaczoną zostanie.

Wreszcie winno przyjść do skutku wzajemne zobowiązanie nieskładania broni, dopóki z jednej strony całość i jedność Włoch z drugiej zaś niezawisłość Węgier na podstawie konstytucji z r. 1848 zabezpieczoną nie zostanie.“

Słusznie przedrwiwa sobie Lamarmora z tych projektów aliansu z „imaginacyjnym państwem węgierskim“, przypominając dalej jakie fiasko zrobiła inwazyja Klapki do Węgier i jak dzielnie pułki węgierskie były się pod Custozzą.

Następują depesze Nigry i Barrala, z których powziąć można, że Napoleon już naprzód zrobił Włochom nadzieję pozyskania Wenecji.

Nader ciekawą jest depesza Barrala z 15. czerwca, adresowana z Berlina do Lamarmory:

„Bismarck, pisze Barral, oznajmił mi właśnie co następuje: Po dzisiejszej uchwale frankfurckiego Bundestagu przestał tenże dla Prus egzystować. Uchwala ta w naszych oczach ma znaczenie wypowiedzenia wojny; jesteśmy zdecydowani uprzędzić je i rozpoczniemy we wtorek kroki wojenne. Nie jestem w posiadaniu tajemnicy pierwszych operacji wojskowych, nie mogę więc zakomunikować ich panu. Wystarczy na razie, gdy się pan dowiesz dokładnie o dniu rozpoczęcia akcji. Muszę się panu przyznać, że ubolewam nad planem waszym rozpoczęcia kroków wojennych od ataku na czworobok forteczny. Powinni byćście raczej skierować się ku morzu adryatyckiemu i zmusić Austryę do przyjęcia bitwy w otwartem polu. Z drugiej strony nie mogę ukryć, że cieszyłbym się bardzo gdyby Lamarmora przyjął kombinacyę, wedle której za pomocą kilku milionów, wspólnie wydanych, mieliśmyby urządzić sobie potężną insurrekcyę w Węgrzech itd.“

W końcu zapewnia Barral, że Bismarck nie wydał mu się tak pewnym siebie, jak zwykle, i że przy pożegnaniu rzekł doń następujące słowa: „Alea jacta est, miejmy nadzieję, lecz niezapominajmy, że Bóg wszechmocny bywa czasami kapryśnym.“

Lamarmore oburza ta obłuda pruskiego dyplomaty, zbywa ją jednak w końcu żartobliwie, dodając, że słyszał wprawdzie często o kapryśnych ludziach, zwłaszcza kobietach, ale nie słyszał nigdy żeby Bóg miał ulegać kapryśm. Lamarmora uzalając się dalej, że plany wojenne chciano mu dyktować z Berlina, powiada, że odmówił Bismarckowi prawa mieszania się w te rzeczy i dodał, że Węgry, jeżeli chcą zrobić powstanie, mogą to uczynić bez obcej pomocy, ponieważ wolne są prawie zupełnie od wojsk austriackich. Mimo to jednak akceptowały Włochy jak wiadomo plan pruski, gdy atak ich na czworobok forteczny zwycięzko odparty został pod Custozzą.

Gdy wskutek ostatniej uchwały Bundestagu pruskie wojska w dniu 16. czerwca wkroczyły do Saksonii, Hanoweru i Hessyi, wysłał Barral, widocznie z polecenia Bismarcka telegram po telegramie do Lamarmory, aby go skłonił do wypowiedzenia Austrii wojny. Wpływ Napoleona jednak, któremu bardzo wiele na tem zależało, aby Włochy nie rozpoczęły akcji przed Prusami, okazał tego, że zwlekano ustawicznie wysłanie sommacyi. Lamarmora w telegramie z 17. czerwca przyrzekł Barralowi, że wypowiedzenie nastąpi już nazajutrz (18. czerwca.) Król jednak wezwał go aby się wstrzymał, gdyż nie nadeszły jeszcze autentyczne wiadomości z zagranicy. Widoczna więc, że Napoleon w ostatniej chwili nawet niedowiedział Prusom. Lamarmora po trzykroć urgował króla i dopiero po trzeciej depeszy upoważnił go król 19. czerwca do wysłania sommacyi w dniu następnym do głównej kwatery armii austriackiej. Na tem kończy się broszura.

Hollandya. Czytamy w korespondencji z Haagi do *A. A. Zig.* „Potwierdza się, że baron Sandenburgh von Londen otrzymał polecenie złożenia nowego gabinetu. Zachodzi jednak pytanie, czy temu członkowi najskrajniejszej prawicy powiedzie się wykonać to polecenie. Najświeższe wiadomości z Batawii donoszą, że blokada wybrzeży atehińskich jest już teraz kompletną.“

W Edi znajduje się obecnie 16 statków, zebranych przez eskadrę holenderską Samo Edi, które dawniej tworzyły część Atchinu a obecnie zostaje w pewnym stosunku uległości do Hollandy. stanic, jak się zdaje w razie wojny, po stronie swego opiekunczego mocarstwa. Sułtan tamtejszy bowiem zajął postawę nader przyjaźną Holandii.

KRONIKA.

Mianowania. Minister oświecenia mianował nauczyciela w gimnazjum miejskim w Jasle Rudolfa Janowicza rzeczywistym nauczycielem gr. or. wyższej szkoły realnej w Czerniowcach a nauczyciela wyższej szkoły realnej dr. Ludwika Gąbala i suplenta gimnazjalnego Leona Halickiego głównymi nauczycielami przy c. k. żeńskim seminarium nauczycielskim w Czerniowcach.

Stan cholery. Od dnia 8. do 9. września zachorowało we Lwowie na cholere 5 osób 5; wyzdrowiało 5, umarła 1.

Rudolfa z Gnatkowskich Pila-towa zmarła wczoraj rano we Lwowie po krótkiej i ciężkiej słabości. Zmarła była wdową po sp. Stanisławie Pilacie, znanym niegdyś i powszechnie szanowanym w mieście naszym pedagogu i pisarzu, który wiele cennych prac literackich pozostawił po sobie, a którego dom był małym ogniskiem umysłowego ruchu. Dwie córki i czterech synów oplakują stratę zmarłej matrony. Z synów dwaj znani są już zaszczytnie w kraju naszym. Obaj zajmują katedry na wszechnicy lwowskiej, Tadeusz jako nadz. profesor nauk społecznych, Roman jako docent historii literatury polskiej, i obaj wystąpili już na polu naukowym z pracami pełnymi prawdziwej wartości. Cios bolesny, jaki teraz dotknął tę znaną i powszechnie szanowaną rodzinę, znajdzie niezawodnie żywe współczucie w najszerszych kołach naszego miasta.

C. k. Administracja podatków we Lwowie przypomina, że fasyse czynszowe z roku 1873, do których przedłożenia termin z końcem sierpnia już upłynął, mają być celem wymiaru podatku domowo-czynszowego na rok 1874 natychmiast w protokoale podawczym c. k. Administracji podatków (przy ulicy Ormiańskiej wyższej pod l. 144 m. II piętro) złożone, w przeciwnym razie takowe w drodze kary ściągane, lab z urzędu na koszt właściciela dotyczącego sporządzone będą.

Szkola gymnastyczna p. Mra Madejskiego, nauczyciela gymnastyki w seminarjach nauczycielskich tutejszych, otwartą będzie od 15. września w tegoż zakładzie organopatycznym przy ulicy Kurkowej na przeciw ujeżdżalni Leśniewicza. Zapisywać się można w tymże zakładzie codziennie od 4 do 5 po południu. Szkoła ta, nadzorowana osobiście przez właściciela — lekarza organopatę — a prowadzona przez znanego nauczyciela gymnastyki p. Szytyńskiego, odznaczyła się już chlubnie w czasie dwuletniego istnienia.

Przytrzymanie złodzieje. Wczoraj wieczór patrol policyjny uwięził znanych złodziei Jana Fiałę i Mateusza Marcinkowa, gdy usiłowali ściągnąć z wozu Kalmana Kirschnera z Żółkwi tłołok z rzeczami. Oddano obu do sądu.

Burda. Józef Bodak, woźnica dorożki l. 138 wszczął tej nocy przed gmachem teatralnym sprzeczkę z właścicielem dorożki l. 175 Grzegorzem Stawarskim, a następnie zbil go bi czyskiem tak silnie, że Stawarskiego zranionego w głowę i krwią zbroszonego do pomieszkania odprowadzić musiano. Winowajca umknął z placu, zanim go aresztować zdołano.

Kradzież z wozu. Żołnierz policyjny przytrzymał wczoraj po południu włociankę Maryannę Kibus na kradzieży pary butów z wozu włocianina z Chodorowa jadącego przez plac krakowski Buty odebrano złodziejce, i odstawiono ją do sądu powiatowego.

Organa policyjne aresztowały tej nocy za burdę uliczną 7 osób i 16 podejrzanych włoczągów

Franciszek Szawski, rusznikarz pułkowy, otrzymał od c. k. Namiestnictwa 25 złr. nagrody za wyratowanie tonącego w stawie gródeckim Wasyla Huli.

Leśny dworski z dóbr Czudeza, Franciszek Bałchan, w starostwie Rzeszowskim, trzymając strzelbę odtłoczkę nieostrożnie w ręku, przedzierzał się dnia 26. czerwca przez gęste zarośla leśne; w tem kurek od strzelby zaczępił o krzak; strzelba wypaliła, a dwa naboje przesyły pierś nieszczęśliwego, który natychmiast żyć przestał.

Pioruny. Podczas burzy dnia 28. sierpnia b. r. zabił piorun w Ochotnicy w starostwie Nowotarskim Maryannę Adamkową, śluzącą 20 lat mającą; w Nowymtargu zaś zabił piorun tego samego dnia 4 krowy.

Utónica. Jan Chmiel z Nienadówki w starostwie Kolbuszowskim, utonął dnia 29. sierpnia kąpiąc się w stawie Rudnickim.

Bratobójstwo. Dnia 1. b. m. został Karol ze Smarżowa w starostwie Brodzkiem w bóje z braćmi Pawłem i Wasyłem zabity. Przyczyną bójk była kłótnia o chalupe. Śledztwo sądowe jest w toku.

Wystawę powszechną zwiedziło ubo b. m. 31,529. 7go września 50,951 a 8go września 84,479 osób.

Ks. Paweł Kusiak wikary w Szyszowie, mianowany został zawiadowcą tej, po śmierci plebana s. p. księdza Pauera osieroconej parafii.

Dreżone ptaki. W okolicy Paryża istnieje rodzaj teatrzyku, którego właściciel ogłasza afisz następujący: „Wielki, zdumiewający kadryl, wykonany przez cztery koguty!!! Chodźcie, podziwiajcie, śmiejcie się!!! Istotnie gdy się rozpocznie widowisko, wychodzą na małą scenkę cztery koguty poważnym krokiem i na odgłos muzyki rozpoczynają taniec, który kończy się w szalonych skokach. Smutny sekret tej sztuczki polega na tem, że podłoga jest z blachy, rozegranej ogniem do wysokiego stopnia. Jest to barbarzyństwo, które przypomina ową litewską akademię niedźwiedzi w Smorgonii, gdzie biedne zwierzęta w podobny sposób zaprawiano do tańca.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przegląd handlowy.

+ Lwów d. 10. Września 1873. (Oryginalne sprawozdanie Gazety Lwowskiej.)

(Dokończenie.)

W handlu spirytusem trwa sytuacja pomyślna dla producentów a wiadomości o niepomyślnym stanie ziemniaków wpływają nad podwyższenie cen. Ceny gotowego towaru wyuosiły za 80 tralles 41 miar 24½ złr. a z terminem dostawy w październiku i listopadzie 20 złr. 75 cent. — Z Rosyi przewieziono w ostatnim tygodniu przez Galicyę do Hamburga 580 cetnarów skór wołowych. Mniejsze transporty mają w tych dniach nastąpić. — Transporty wełny owczej znacznie się powiększyły w ostatnim tygodniu. Z Odessy wysłano koleją żelazną do Bielska i Wiednia 1800 pak wełny. Dotąd wysyłano wełnę drogą morską a dzisiejsza zmiana w kierunku transportu wykazuje na korzyść Galicyi. — W handlu cukrem ceny są zawsze korzystne, na co wpływają niepomyślne doniesienia o stanie buraków, które także w Galicyi ucierpiały znacznie dla braku deszczu. Cena za rafinę nadę wynosiła 30—31 złr. Dowóz cukru do Galicyi wyniósł w ostatnich ośmiu dniach 1100 cetnarów Handel rzepakiem był ożywiony a transporty wynosiły w ostatnich ośmiu dniach na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej około 11.000 cetnarów. Z Galicyi wysłano na Kraków po większej części dla Niemiec około 37.000 cetnarów. Zakupno tego artykułu już ustało, gdyż producenci spieniężyli dawno tegoroczny zbiór rzepaku. Cena nominalna wynosiła za 150 fnt. 9 złr. 25 ct. — 9 złr. 75 cent. Masło wywożono do Prus w wielkich zapasach. Za cetnar płacono 39—41 złr. — Jaja transportowano także w znacznych ilościach Z Galicyi wysłano przez Kraków w ubiegłym tygodniu około 1780 cetnarów. Transporty drzewa były małe. — Nafta miała dobry popyt. Wosk ziemny transportowano w znacznych zapasach do Szczecina. — Do Galicyi nadchodzą ogromne transporty winogron z Austrii i Słowacji z Węgier. — Za cetnar chmielu płacono 55—75 złr. Tegoroczny zbiór zadawala oczekiwania co do gatunku ale nie co do obfitości.

Ruch w handlu zbożowym był ożywiony a ceny sły w górę mianowicie za gotowy towar. Na żyto jest najsilniejszy popyt, gdyż zbiór w tym gatunku zboża nie wypadł dobrze na Węgrzech. Dowóz do granicy rosyjskiej wynosił w ostatnim tygodniu: w Nowosielicy 6.000 cetn., w Husiatynie 8.000 cetn., w Brodach 1500 cetn. a w Podwołoczyskach 11.000 cetn. Omłot w Rosyi postępuje powoli: z tego powodu handel nie mógł się należycie rozwinąć. Wielkie zapasy zboża wysłano z zachodniej Rosyi na Odessę drogą morską. Wywóz skierowany jest nietylko do Niemiec lecz także do górnego Szląska i do górnych Węgier. W Krakowie zakupiono wszystkie zboże na targ dowieżone i wysłano je do Prus. Na targach w Tarnowie Rzeszowie, Przemyślu, Jarosławiu i Tarnopolu pojawiło się wielu kupców zagranicznych. Wielki popyt sprawił, że wszystkie większe firmy we Lwowie tudzież w Brodach, Podwołoczyskach, Husiatynie i Nowosielicy wysłały agentów swoich w głąb Rosyi. W Orelu i Kuczku galicyjscy kupcy robią obecnie zamówienia.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 złr 12 złr. 50 ct. — 13 złr., żyto 180 złr 6 złr. 80 ct. — 7 złr. 25 ct., owies 112 złr 3 złr. 50 ct. — 3 złr. 75 ct. Zboże wywożono do Prus. Na żyto był wielki popyt Tarnów: pszenica 190 złr 12 złr. 50 ct. — 13 złr. 25 ct., żyto 180 złr 9 złr. 25 ct. — 9 złr. 75 ct., jęczmień 158 złr 6 złr. 75 ct. — 7 złr., owies 112 złr 3 złr 25 ct. — 3 złr 50 cent. Pszenicę żyto i owies wywożono do pruskiego Szląska. Debica: pszenica 190 złr 13 złr. 13 złr. 50 ct., żyto 180 złr 9 złr. 20 ct. — 9 złr. 60 ct., jęczmień 158 złr 6 złr. 70 ct. — 6 złr. 90 ct., owies 112

3 złr. 25 ct. — 3 złr. 75 c. Popyt był ożywiony ze strony komisantów. Rzeszów: pszenica 190 złr 12 złr. 25 ct. — 12 złr. 75 ct., żyto 180 złr 9 złr. 50 ct., — 9 złr. 75 ct., jęczmień 158 złr 5 złr. 50 ct., — 6 złr. 50 ct., owies 112 złr 3 złr. — 3 złr. 40 ct. Rzepak 150 złr 10 złr. 25 ct. — 11 złr., siemię lniane 150 złr 11 złr. 25 cent. — 11 złr. 75 cent. Jarosław: pszenica 190 złr 12 złr. 50 ct. do 13 złr. 25 ct., żyto 180 złr 8 złr. 50 ct. do 9 złr. 25 ct., jęczmień 158 złr 6 złr. 25 ct. — 6 złr. 75 ct., owies 112 złr 3 złr. 50 ct. do 3 złr. 75 ct. Wywóz zboża do Prus i austriackiego Szląska był ożywiony. Przemysł: pszenica 190 złr 12 złr. 25 ct. — 13 złr., żyto 180 złr 8 złr. 25 ct. — 9 złr. 5 ct., jęczmień 158 złr 6 złr. 20 ct. — 6 złr. 40 ct., owies 112 złr 3 złr. 40 ct. — 3 złr. 60 ct. Żyto kupowano dla Węgier. Ożywia się już wywóz maki. Lwów: pszenica 190 złr 11 złr. 50 ct. — 11 złr. 75 ct., żyto 180 złr 8 złr. 50 ct. — 8 złr. 75 ct., jęczmień 158 złr 6 złr. 50 cent. — 6 złr. 75 ct., owies 112 złr 2 złr. 90 ct. — 3 złr. 10 cent. Płacono za pszenicę z dostawą w listopadzie i grudniu 11 złr. 25 ct., za żyto 7 złr. 50 ct. — 7 złr. 75 ct., za jęczmień 140 złr wiedeńskiej wagi 6 złr., za owies z dostawą w jesieni 2 złr. 75 ct., za hreczkę 180 złr 8 złr. Pszenicę wysyłano do Węgier. Pszesteńskie młyny poszukiwały pszenicy. Tarnopol: pszenica 190 złr 10 złr. 25 ct. — 11 złr. 50 ct., żyto 180 złr 7 złr. 20 ct. — 7 złr. 80 ct., jęczmień 158 złr 5 złr. — 5 złr. 40 ct., owies 112 złr 3 złr. — 3 złr. 40 ct. Ruch był ożywiony. Młyny galicyjskie kupowały wielkie zapasy. Brody: pszenica 190 złr 10 złr. 50 ct. — 11 złr. 50 ct., żyto 180 złr 7 złr. do 7 złr. 75 ct., jęczmień 158 złr 5 złr. — 5 złr. 75 ct., owies 112 złr 3 złr. — 3 złr. 50 ct. Nadchodzą już pewne transporty pszenicy i żyta. Można oczekiwać wielkiego wywozu. Podwołoczyska: pszenica 190 złr 10 złr. — 11 złr. 50 ct., żyto 180 złr 6 złr. 75 ct. — 7 złr. 50 ct., jęczmień 158 złr 5 złr. 50 ct. — 5 złr. 90 ct., owies 112 złr 3 złr. — 3 złr. 25 ct. Dowóz zboża na targ był znaczny, a popyt ożywiony. Z Rosyi oczekują wielkich transportów.

Bydła rzeźnego przybyło koleją lwowsko-czerniowiecką w ostatnich ośmiu dniach 1900 sztuk wołów i poszło dalej do Oświęcimia. Z tutejszego targu bydła rzeźnego dopędzono na dworzec kolei żelaznej 180 wołów. Dowóz bydła do Wiednia jest zawsze ogromny i z tego powodu ceny dotąd nie podniosły się. Na ostatnim nie bardzo ożywionym targu wiedeńskim płacono za centnar mięsa 30 złr. 50 ct. — 33 złr. — W handlu węglem nie nastąpiła w ostatnich czasach żadna ułagi godna zmiana. Ceny ustaliły się cokolwiek z powodu żywszego popytu.

(M) Zgromadzenie akcyonaryuszów węgierskiej kolei wschodniej odbyło się dnia 9. b. m. na strzelnicy. Przewodniczący hr. Edward Dzeduszycki zdał sprawę z dotychczasowych czynności komitetu, poczem zgromadzenie temuż udzieliło absolutoryum.

Stosownie do uchwały komitetu, przedłożył także następujące zgromadzeniu potrzebę zebrańia odpowiednich funduszów dla prowadzenia dalszej akcji. W skutek tego zgromadzenie uchwaliło datek 25 ct. od akcyj.

Zgodnie z zapatrywaniem się komitetu zgromadzenie było zdania, iż w obecnej chwili cała działalność komitetu wróconą być powinna przedewszystkiem do tego, aby spowodować zwołanie ogólnego zgromadzenia akcyonaryuszów w Peszcie. Gdy jednak w myśl statutów potrzebna jest ilość 15.000 akcyj do zażądania zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia akcyonaryuszów, przeto chodzi o to, aby tę wymaganą ilość akcji osiągnąć. Zauważano jednakże, że o ile z początku garnęło się wielu akcyonaryuszów, zgłaszając swe akcje do komitetu, tak obecnie, gdy żądano datku 10 ct. od akcyj, wielu mianowicie starozakonnych akcyonaryuszów się usunęło, argumentując zapewne w ten sposób: „Na co ja mam płacić, niech inni robią, a pożytek jaki osiągną, spadnie i na mnie“. I tak się stało, że gdy według ilości pierwotnie zgłoszonych akcji obliczono, iż datek 10 cent. od akcyj przyniesie przeszło 1000 złr., zebrano faktycznie tylko około 400 złr. Taki brak solidarności między akcyonaryuszami może mieć jednak ten skutek, iż o ten szkopuł rozbije się cała agitacja, która w przeciwnym razie miałaby wszelką szansę dobrego skutku

W statucie jest postanowienie, że dla legitymacyi akcyonaryuszów, akcje przed ogólnym zgromadzeniem mają być złożone w kasach rządowych, gminnych, lub w tych bankach, które wskaże Rada zawiadowcza. W obec tego, że Rada zawiadowcza wskazuje banki do złożenia akcji tylko wtedy, jeżeli zwołanie ogólnego zgromadzenia pochodzi od niej — chodzi w danym razie o to, czy mają być akcje złożone w kasach rządowych lub gminnych. Na zapytanie komitetu oświadczył p. nacelnik skarbowej Dyrekcji, że pozwolenie na przyjęcie akcji w kasach rządowych zależy od ministerstwa; zostają tedy tylko kasy gminne. Prezydent m. wowa oświadczył się z gotowością przyjęcia

akcyj do kasy gminnej, wszelako stawia warunek, aby nie z pojedynczymi akcyonaryuszami ani z komitetem, ale najwięcej z trzema osobami miał w tej mierze do czynienia. Tak tedy akcje te przez ręce trzech mężów zaufania mają być w kasie gminnej lwowskiej złożone, a celem obmyślenia formy, w jakiej to nastąpić ma, uprosił komitet groło prawników na naradę.

Po złożeniu dostatecznej liczby akcji nastąpi ponowne zwołanie akcyonaryuszów, celem wyboru delegatów, na ogólne zgromadzenie w Peszcie wysłać się mających.

Uchwalono przytem wspólne działanie z komitetem krakowskim akcyonaryuszów.

Dochody kolei żelaznej Karola Ludwika wynosiły w miesiacu sierpniu b. r. 755.160 złr. 84 ct. a od 1. stycznia do ostatniego lipca 5,449.874 złr. 8 ct.

OSTATNIA POCZTA.

Najjaśniejszy Pan wyjechał w niedzielę wieczorem do obozu w Bruck nad Litawą a powróciwszy ztamąd 9. b. m. udał się zaraz do Raiz.

Oester. Cor. donosi: Przyjazd króla włoskiego do Wiednia nastąpi prędzej niż pierwotnie zapowiadano. Zamiast 22. b. m. przybędzie król już 17. wieczorem do Wiednia.

Przyjazd króla Danii do Wiednia stał się znowu wątpliwym i nastąpi jak się zdaje dopiero później.

Spener. Ztg. donosi: że król Wiktor Emanuel z własnej inicjatywy postanowił udać się w podróż do Wiednia i Berlina. N. f. Presse donosi w prywatnym telegramie że Cesarz Wilhelm ma przybyć z księciem Bismarckiem do Wiednia w drugim tygodniu października.

Nowy ambasador francuzki przy dworze wiedeńskim odczłzył swój wyjazd do Wiednia do końca b. m. W czasie pobytu króla włoskiego funkcjonować będzie dotychczasowy ambasador markiz de Banneville.

Nowy naczelnik rządu madryckiego Castellar zamierza wszelkiem wyścizaniem sił wojskowych Hiszpanii zapobiedz dłuższemu trwaniu wojny domowej. Zamierza więc powołać 15.000 rezerwistów i wybrać pół miliona milicji. Espartero ma być mianowany naczelnym wodzem wszystkich sił zbrojnych. Serrano komendantem północnej armii a Manuel Concha komendantem armii w Katalonii. Dalej ma Castellar rozprawić przymusową pożyczkę i zawiesić gwarancje konstytucyjnej wolności.

Le Temps twierdzi, że francuzkie ministerium wobec niepodobiestwa restauracji monarchii, postanowiło wnieść żądanie o przedłużeniu pełnomocnictw Mac-Mahona na lat 5, poczem wzięść ma pod rozbiór projektą konstytucyjną ze stanowiska utrzymania i zorganizowania istniejącej republiki.

Wszystkie włoskie dzienniki liberalne wyrażają radość z podróży króla, chwalią ministerium za ten akt polityki zagranicznej; wyrażają żywe sympatyje dla monarchów i ludów Austrii i Niemiec; sądzą, że z porozumienia się trzech państw wypadnie trwały pokój; zapewniają następnie, że w skutku tej polityki wielu członków opozycji przystąpi do stronników ministerstwa.

Nowy gabinet hiszpański złożony jest jak następuje: Castellar przewodniczący bez teki; Carvajal minister spraw zagranicznych; Del Rio sprawiedliwości, Pedregal skarbu; Gil Berger robót publicznych; Oreiro marynarki i tymczasowo wojny; Maisonnave spraw wewnętrznych; Soler kolonij.

W Genewie rozpoczęły się 7. bm. posiedzenia kongresu pokoju a równocześnie prawie bo 8. b. m. zaczęła tam także swoje obrady frakcja centralistyczna Internationala. Kongres pokoju zajmować się będzie przedewszystkiem sprawą utworzenia międzynarodowego sądu polubownego.

Seminarium biskupie w Fuldzie zostało zamknięte z rozkazu rządu. Uczniów przeniesiono do seminarium w Würzburgu.

Aż do zamknięcia dziennika nie otrzymaliśmy żadnych telegramów.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

(NADESZLANE.)

J. Soffer

w Wiedniu, miasto Spiegelgasse Nr. 23 poleca P. T. podróżnikom, zwiedzającym wystawę powszechną, swój dobrze reputowany i rzetelny skład mebli, który obfituje w bogaty wybór a odznacza się taniością cen obok zupełnej gwarancji. Zalety te zalecają ten handel przy zakupie pojedynczych sprzętów jakoteż całych urzędzeń salonowych lub hotelowych.

Od Administracji.

Zbiór ustaw administracyjnych, wydanie c. k. starosty I. R. Kasparka. Tom III. jest po cenie 4 zł. w. a. do nabycia w biurze Administracji „GAZETY LWOWSKIEJ.“

Ceny targowe od 16. do 31. Sierpnia 1873.

Table with columns for 'Następujących artykułów' and various goods like 'Mec pszenicy', 'żyta', 'jęczmienia' with prices in zł. c. and zł. c.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 10. września. Hotel Zorza: Książę Lubomirski A., z Rossyi.

(Nadesłane).

Wszystkim chorym przywraca siłę i zdrowie bez lekarstw i kosztów Revalescière du Barry z Londynu.

Od 26 lat żadna choroba niemoże się oprzeć delikatnej Revalescière du Barry, która u dorosłych u dzieci usuwa bez leków i kosztów wszystkie cierpienia żołądkowe, nerwowe, piersiowe, płucne, choroby wątroby, gruczołów, błon śluzowych, oddechowe, pęcherza, nerek, gruźlicę, suchoty, dychawicę, kaszel, niestrawność, zatkanie, rozwolnienie, bezsenność, osłabienie, hemoroidy, wodną puchlinę,

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem. z 9. września 1873.

Table with multiple columns listing various goods and services like '1. Akcje za sztukę', '2. Lisy zast. za 100 zł.', '3. Oblig. za 100 zł.', '4. Losy', '5. Monety', 'Kurs giełdy wiedeńskiej'.

Hotel Angielski: Pp. Abrahamowicz T., z Targowicy — Borowski A., z Zaleszczyk. — Łomnicki K., z Waręża. Hotel Kuhna: P. Bogusz A., z Zawalówki. Hotel Langa: P. Gniewosz W. szambelan, z Kunisowic. Hotel Warszawski: Hr. Drohojewski I., z Wysockiej woli. Hotel Europejski: Pp. Hr. Krukowiecki A., z Jakimanic. — Niewiadowski M., z Kutyszcza. — Żywicki K. adw. z Tarnopola.

Odjechali ze Lwowa.

Dnia 10. września. Pp. Hr. Dzieduszycki A., do Izydorówki. — hr. Komorowski W., do Roguzna. — hr. Komorow-K. rott. do Gródka. — hr. Młodecki K., do Brodów. hr. Starzeński L., do Podkamienia. — Kłodziński A. radca dworu do Podwołoczysk. — Kuczkowski E. starosta, do Kolonii. — Rátkowicz J. pułkownik do Jarosławia. — Tchonkin T., do Rossyi. — Dr.

Kamiński I., adw. do Stanisławowa. — Als R. adw. do Rzeszowa. — Jeżowski W. do Podwołoczysk. Pociągi kolejowe: Przychodzą na główny dworzec: z Krakowa o 5. g. 57. m. rano, 9. g. 45. m. w nocy i 10. g. 50. m. rano; z Czerniowic: 3. g. 58. m. rano, 3. g. 45. m. po południu i 11. g. 8. m. w nocy; z Podwołoczysk i Brodów: 4. g. 18. m. rano, 4. g. 3. m. po południu i 10. g. 58. m. w nocy.

Odchodzą: do Krakowa 5. g. 5. m. rano, 5. g. 5. m. wieczór i 11. g. 28. m. w nocy; — do Czerniowic: 6. g. 17. m. rano, 12. g. 15. m. w południe i 11. g. w nocy; — do Podwołoczysk i Brodów: 12. g. w połud., 10. g. w nocy i 6. g. 7. m. rano. Z Podzamcza odchodzą do Podwołoczysk i do Brodów: g. 11. 32. m. w nocy i 12. g. 26. m. w południe.

Ruch dyliżansów pocztowych.

Table showing departure and arrival times for diligences to Jarosławia, Stryja, Sambora, Brzeżan, Sokala, and Jarosławia na Belz.

fębre, zawrót głowy, uderzenia, szum w uszach, nudności i wymioty nawet wśród ciąży, diabetes, melancholiję, chudnięcie, reumatyzm, gościec i bladaczkę. Wyciąg z 80.000 świadectw o wyleczonych chorobach, które oparły się wszelkim lekarstwom, a między tem certyfikaty profesora Dra. Wurzera, radcy medycynalnego Dra. Angelsteina, Dra. Shoreland, Dr. Campbell, profesora Dra. Dédé, Dra. Ure, hr. Castlestuart, markizy de Brehan, księcia Issenstein, hr. Mensdorff Pouilly i wielu innych wysoko położonych osób, przesyła się na żądanie franco. Skrócony wyciąg z certyfikatów. L. 64210. Markiza de Brehan uleczona z siedmioletniej słabości wątroby, bezsenności, drżenia łudnicy i hipochondryi.

L. 79810. Wdowa p. Klemm w Düsseldorfie z długoletniego bólu głowy i wymiotów. L. 75977. Floryan Kölller c. k. rzędcą wojskowy w Budzie, z kataru płuc i gardła, zawrotu głowy i ciężkości na piersiach. L. 75970. P. Gabriel Techner, słuchacz wyższej szkoły handlowej w Wiedniu ze słabości piersiowej i nerwowej rozwiniętej w wysokim stopniu. L. 65715. Panna de Montlouis z niestrawności, bezsenności i chudnięcia. L. 76928. Br. Sigmo z dziesięcioletniego porażenia rąk i nóg. Pożywniejsza niż mięso, oszczędza Revalescière u dorosłych i dzieci, 50 razy cenę swoją na innych środkach i pożywieniu. W puszkach zawierających

1/2 funta 1 zł. 50 c. 1 f. 2 zł. 50 c., 2 f. 4 zł. 50 c. 5 f. 10 zł., 12 f. 20 zł., 24 f. 36 zł. Biskopcy Revalescière w puszkach po 2 zł. 50 c., 4 zł. 50 c., Revalescière w tabliczkach i proszkach na 12 filiżanek 1 zł. 50 c., na 24 filiżanek 2 zł. 50 c., na 48 filiżanek 4 zł. 50 c., w proszkach na 120 filiżanek 10 zł., 288 filiżanek 20 zł., 576 filiżanek 36 zł. Miejsca sprzedaży: Barry du Barry et Comp. w Wiedniu, Wallfischgasse Nr. 8. we Lwowie u Piotra Mikolascha, Zygmunta Ruckera, Leopolda Rotlendera, F. W. Królikowskiego i Jakóba Beisera, również we wszystkich miastach uznanych aptekarzy i kupców. Z Wiednia uskutecznie się przesyła w różne strony za zaliczką lub przekazem pocztowym.

Table with columns for '4. Lisy zast. losowane.', '5. Oblig. z prawem pierwszeństwa.', '6. Losy.' listing various financial instruments and their values.

Table with columns for 'Weksele. (Na 3 miesiące.)', 'Kurs złota.', 'Telegrafowany kurs wiedeński.' listing exchange rates and gold prices.

DZIEŃNIK URZĘDOWY.

(2551 2-3) Edykt. Nro. 51189. C. k. Sąd krajowy jako handlowy lwowski ogłasza niniejszem, iż z powodu wydanego na prośbę Jakuba Melzera przeciw Stanisławowi Kunasiewiczowi pod dniem 28. Sierpnia 1873. do l. 50.300 nakazu zapłaty sumy wekslowej 25 złr. w. a. zpn. — dla też pozwanego Stanisława Kunasiewicza jako z miejsca pobytu niewiadomego, kuratora w osobie p. adwokata Dra. Janowicza z substytucją p. adwokata Dra. Horwatha ustanowiono i pierwszemu z nich rzezczy nakaz zapłaty doręczono. Lwów, dnia 1. Września 1873.

(2554 1-3) Ogłoszenie konkursu. Nro. 7518 R. S. K. Krajowa Rada szkolna ogłasza konkurs na posadę dyrektora szkoły wydziałowej o sześciu klasach w Śniatynie z piątą roczną 600 złr. i dodatkiem za kierownictwo 100 złr., na dwie posady nauczycieli z piątą po 550 złr., na dwie posady nauczycieli z piątą po 300 złr. i na posadę pomocnika z piątą 250 złr. Kandydaci na posadę dyrektora i posadę nauczycieli z piątą roczną po 550 złr. winni posiadać uzdolnienie przynajmniej do szkół realnych niższych niesamoistnych, inni nauczyciele i pomocnik przynajmniej do szkół czteroklasowych pospolitych, — prezentuje gmina. Opatrzono należycie podania ubiegających się o powyższe posady należy wnieść na ręce dotychczasowej Rady szkolnej okręgowej najdalej do 15. Października r. b. Z Rady szkolnej krajowej We Lwowie, dnia 25. Sierpnia 1873.

(2555 2-3) Edykt. Nro. 21538. Cesarsko królewski Sąd krajowy cywilny w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Szymona Dalleta, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu S. B. Dallet, kupiec w Krakowie na podstawie wezła z dnia 14. Września 1870. na 600 rubli opiewającego za miesiąc od daty płatnego przez Szymona Dalleta akceptowanego, wniósł pozew, de praes. 21. Sierpnia 1873. l. 21533., o wydanie nakazu zapłaty sumy 600 rubli, w załatwieniu którego poleca się Szymonowi Dalletowi, aby zaskarżoną kwotę 600 rubli ros. z procentem po 6% od 15. Października 1870. i kosztami l. 21. 82 ct., w przeciągu trzech dni S. B. Dalletowi pod rygorem egzekucji wekslowej

wypłacił lub w tym samym terminie zarzuty wniósł. Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. Sąd w celu zastępowania pozwanego Szymona Dalleta na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dr. Lisowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby z wyz. oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. Sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał. Kraków, dnia 26. Sierpnia 1873.

(2619 2-3) Obwieszczenie. Nro. 17242. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie w sprawie Jana Schnitzla i współników przeciw Aleksandrowi Sandigowi i współnikom o wniesienie wspólnej własności realności pod nr. 16. w mieście w Tarnowie położonej, rozpisuje egzekucyjną publiczną sprzedaż rzeczony realności w jednym terminie na dniu 15. Października 1873. r. o godzinie 10. przed południem pod następującymi warunkami: 1. Realność pod l. 16. w Tarnowie w mieście położona, sprzedaną będzie ryczałtem. 2. Za cenę wywołania stanowi się sądowy szacunek w kwocie 9.515 złr. w. a., gdyby jednak tej kwoty nikt nie ofiarował, to rzeczona realność i poniżej ceny szacunkowej za jakakolwiek bądź cenę najwyższej ofiarującemu sprzedaną będzie. 3. Każdy chęć kupna mający obowiązany jest złożyć przed rozpoczęciem licytacji na ręce komisji licytacyjnej wadyum 10% ceny szacunkowej, to jest okragłą kwotę 952 złr. w. a. 4. Kupiciel obowiązany jest w 14tu dniach po prawomocności uchwały, akt licytacji zatwierdzającej całą cenę kupna do depozytu złożyć. Dalsze warunki licytacyjne tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności, można w registraturze

sądowej, a w dzień licytacji przy komisji licytacyjnej przejrzeć lub odpisać. O tem zawiadamia się wszystkich współwłaścicieli realności pod l. 16. w Tarnowie do rąk własnych, a na wypadek, gdyby uchwała licytacyjną rozpisującą jednemu lub drugiemu z współwłaścicieli wcale lub dosyć wcześniej doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora w osobie adw. Dr. Tokarza z substytucją adw. Dr. Kwiatkowskiego ustanowionego, wreszcie wszystkich możliwych wierzycieli, którzyby do ksiąg gruntowych po dzień 30. Kwietnia 1873. weszli do rąk ustanowionego kuratora adw. Dr. Forysta z substytucją adw. Dr. Ringelheima. Tarnów dnia 21. Sierpnia 1873.

(2621 2-3) Edykt. Nro. 4660. Sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że na zaspokojenie sumy 365 złr. w. a. z pn. przez Eisiga Billig przeciwko Stefanowi i Katarzynie Pawłyszyn wywalczony odbędzie się w tutejszym sądzie licytacyjnej realności w Gródku na Pasiekach pod Nr. k. 156 położonej korpusu tabularnego niemającej w jednym terminie to jest dnia 6. Listopada 1873. z rana o godzinie 10 przed południem a to z tego powodu, ponieważ pan Franciszek Gering, któren tę realność przy publicznej licytacji na dniu 1. Sierpnia 1872. jako najwięcej ofiarujący nabył, kontraktu a względnie warunków licytacyjnych nie dotrzymał. Za cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczona cena szacunkowa w sumie 230 złr. w. a. Chęć kupienia mający obowiązani będą wadium w sumie 23 złr. w. a. do rąk komisji licytacyjnej w gotówce złożyć. Przy tym terminie wspomniana realność także pod ceną szacunkową sprzedaną zostanie. Resztę warunków licytacji wolno jest chęć kupienia mającym w tutejszej registraturze przejrzeć. C. k. Sąd powiatowy. Gródek, dnia 24. Lipca 1873.

(2625 2-3) Obwieszczenie. Nro. 2204. C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w skutek uchwały c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 8. Maja

1873. l. 9284 został zagrodnik Jan Cich z Garbku za marnotrawnego uznany, pod kuratelę wziętym i temuż równocześnie Jan Siwek za kuratora wyznaczony. Tuchów dnia 22. Lipca 1873.

(2617 2-3) Edykt. Nro. 19734. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Andrzeja Kalinkę niewiadomego z życia i miejsca pobytu, a w razie śmierci niewiadomych jego spadkobierców, że przeciw nim p. Franciszka z Penkalów Świerczewska wniosła pozew o polecenie mu, by na wyznaczyć się mającym terminie ostrzeżenie sumy 500 złr. w stanie biernym realności pod l. 12 kat. 18 w Radwanowicach „Brachowszczyzna“ zwanej na jego rzecz wedle n. 2 on. uskutecznił pod surowością ex-tabulacji usprawiedliwił, — w załatwieniu którego pozwu wyznacza się termin na dzień 26. Września 1873 o godz. 10 rano pod surowością prawa. Gdy miejsce pobytu pozwanego ewentualnie jego spadkobierców wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego ewentualnie jego spadkobierców na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adw. Dr. Stycznia kuratorem nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym aby z wyz. oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi donieśli w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli. Kraków dnia 26. Sierpnia 1873.

(2622 2-3) Obwieszczenie. Nro. 524. Wydział lwowskiej Izby Adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że adwokat urzędujący we Lwowie Dr. Leonard Rasiewicz umarł 28. lipca 1873. w skutek czego Wydział zamianował zastępcą jego p. adw. Dra. Bazyłgo Szwedzickiego. Z Wydziału Izby Adwokatów Lwów dnia 27. Sierpnia 1873.

(2599 2—3) Obwieszczenie.

Nr. 2189. C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie wiadomo czyni, iż wskutek wezwania c. k. Sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 15. Marca 1873 L. 4523 celem zaspokojenia należności Jakóba Hermelina w kwocie 91 złr. w. a. z 60 osetkami od dnia 14. Października 1868 bieżącymi kosztami sądowymi w kwocie 2 złr. 36 ct. i 5 złr. 37 ct. w. a. niemniej kosztami egzekucyjnymi w kwocie 3 złr. 17 ct. i 2 złr. 87 ct. w. a. poprzednio już przyznaniemi niemniej terażniejszemi w kwocie 4 złr. 76 ct. w. a. przyznaniemi, rozpisana zostaje przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację realności gruntowej pod Nr. 24 w Wiosłobokach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Procia Antoniańskiego własnej w sprawie Markusa Lebwahl przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 41 złr. w. a. z pn. wedle protokołu z daty 22. Stycznia 1870 prawem zastawu opisanego a wedle protokołu z dnia 2. marca 1871 w drodze egzekucji oszacowanej, która to sprzedaż odbędzie się w trzech terminach a mianowicie w dniu 30. Września, 27. Października i 24. Listopada 1873, każdą razą o 10. godzinie przed południem w gmachu c. k. sądu powiatowego w Kulikowie pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania realności pod Nr. k. 24 Wiosłobokach stanowi się suma 1705 złr. w. a. aktem ocenienia wyprzedkowanego.

2. Chęć kupienia mający obowiązani będą złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 10% ceny wywołania albo w odpowiednich papierach publicznych według ostatniego kursu w gazecie urzędowej podanego obliczyć się mających wadium kupiciela będzie zatrzymane, innym zaś współlicytującym zostanie po ukończeniu licytacji zwrócone.

3. Realność ta zostanie na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim zaś terminie i poniżej takowej za jakąkolwiek cenę sprzedana.

4. Kupiciel obowiązany będzie pół ceny kupna złożyć do depozytu sądowego w przeciągu 30 dni po odbytej licytacji, drugą zaś połowę, od której wadium odrażone być ma w dwóch miesiącach licząc od dnia doręczenia uchwały sądowej zatwierdzającej akt licytacyjny.

5. Dopiero po dokonaniu tych warunków kupicielowi dekret własności wydany i tenże w fizyczne posiadanie wprowadzony będzie, gdyby zaś kupiciel stał się kontraktolomnym, natenczas na jego koszt i niebezpieczeństwo relicytacja kupionej realności rozpisana zostanie.

6. Akt oszacowania może być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzany lub opisany.

Kulików dnia 30. Lipca 1873.

(2600 2—3) Konkurs.

Nr. 2981. Obsadzonych będzie kilka posiadaczy praktykantów leśnictwa przy c. k. Dyrekcji dla lasów i domen w Bolechowie z rocznem adjutum 500 do 600 złr. w. a.

Ubiegający się o te posady, powinni wykazać: swój wiek, dotychczasowe zajęcia i dokładną znajomość języków krajowych, niemniej złożyć dowody odbytych z dobrym postępem nauk, w którymkolwiek z wyższych zakładów leśnictwa w przeciągu dni trzydziestu albo bezpośrednio w Dyrekcji, albo jeżeli dotychczas mieli zajęcia w służbie publicznej, przez przy należną swoją władzę urzędową.

Z c. k. gal. Dyrekcji dla lasów i domen.

Bolechów 1. Września 1873.

(2602 2—3) Edykt.

Nr. 1205. C. k. Sąd powiatowy miejski del. dla okolicy miasta Lwowa zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Mojżesza Fuchsa i Mojżesza Mendla Mindesa, iż Chana Lów terażniejsza właścicielka realności w Brzuchowicach pod Nr. 63 położonej, wniosła przeciw nim tutaj prośbę względem usprawiedliwienia uzyskanej przez nich prenotacji praw z kontraktu dzierżawy młyny z dnia 27. Sierpnia 1854 wypływających na wyzspomnianej realności, wskutek czego wyznaczony został w celu wykazania, iż ta prenotacja albo już usprawiedliwiona została albo w usprawiedliwieniu zostaje termin tutaj w Sądzie na dzień 3. Listopada 1873 o 9. rana.

Wzywa się zatem Mojżesza Fuchsa i Mojżesza Mendla Mindesa, którym został ustanowionym kurator w osobie tutejszego adwokata Dr. Rasiewicza z zastępstwem adw. Dr. Przemyskiego, a któremu równocześnie prośba wzmiankowana doręczona została, aby na wyznaczonym terminie albo sami tutaj w sądzie stanęli, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej w tej sprawie informacji udzielili, gdyż inaczej gdyby ta sprawa dla nas niepomysłnie wypadła skutki tego tylko sobie sami przypiszą.

Lwów dnia 30. Czerwca 1873.

(2603 2—3) Edykt.

Nr. 1427. C. k. Sąd powiatowy delegowany dla okolicy Lwowa zawiadamia Wa-

lentego Chapkiewicza z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż Katarzyna Antek pozwała go o uznanie jej prawa własności do realności w Kleparowie pod L. 72 położonej, która to skarga z wyznaczonym do ustnej rozprawy na dzień 11. Października 1873 terminem ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Dr. Józefowi Smolce doręczoną została.

Wzywa się zatem pozwanego aby na tym wyznaczonym terminie albo sam albo przez pełnomocnika w tutejszym Sądzie stanął i swoją obronę wniósł, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, gdyż inaczej gdyby sprawa ta niepomysłnie dla niego wypadła, to tylko sobie samemu skutki tego przypisze.

Z c. k. Sądu pow. miejsko del. Sekcyja II.

Lwów dnia 14. Czerwca 1872.

(2605 2—3) Obwieszczenie.

No. 9940. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu odnośnie do edyktu z dnia 15. Sierpnia 1873 l. 9243, którym konkurs do majątku firmy „Halpern et Palster“ w Jarosławiu tudzież do majątku współników jawnych Adolfa Halpern i Józe fa Palster otwarty został, podaje do powszechnej wiadomości, że rozprawa względem każdego z tych konkursów odrębnie prowadzoną będzie.

Przemyśl dnia 3. Września 1873.

(2610 2—3) Edykt.

Nr. 37289. Ze strony c. k. sądu krajowego we Lwowie, wzywa się posiadaczy wedle podania przy pożarze we wsi Zielowie w powiecie lwowskim spalonej obligacji indemnizacyjnej Galicyi wschodniej z dnia 1. Listopada 1853. nr. 6773. lit. A. na 1000 złr., na imię gminy „Zielow“ opiewającej i winkulowanej na rzecz tejże gminy, by tę obligację indemnizacyjną w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni tem pewniej sądowi okazali, ile że po upływie wyz wymienionego terminu, obligacya ta za umorzoną uznana zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 5. Lipca 1873.

(2615 2—3) Obwieszczenie.

No. 166. Rozprawa względem wykupu lub regulacji prawa wspólnego posiadania i użytkowania pastwisk w obrębie gminy katastralnej Bilina wielka powiatu Samborskiego, rozszczonego;

a) przez właścicieli tabularnych części dóbr Bilina wielka;

b) przez właścicieli tabularnych części dóbr Łąka i Foroszcza;

c) przez gminę Bilinę wielką jako taką; tudzież służebnictwa pasania na tych pastwiskach rozszczonego

d) przez gr. kat. probostwo w Bilinie wielkiej;

e) przez starozakonnych zamieszkałych w Bilinie wielkiej; przedsięwzięta zostanie w Bilinie wielkiej na dniu 6. Października 1873.

Ponieważ ale c. k. miejscowa komisya serwitutowa pomimo przedsięwziętego dochodzenia nieuzyskała należytej pewności co do osób w tej sprawie udział brać mających, przeto wzywa niniejszem w myśl §. 30 wys. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. Października 1857 l. 218 D. U. P. nieznanymych uczestników, aby się przed tą komisją na powyż oznaczonym terminie tem pewniej jawnie, ile że w przeciwnym razie niejawnie się tychże jako dobrowolne zrzeczenie się praw im przysługujących uważanem będzie.

Z c. k. miejscowej komisji serwitutowej.

Staremiasto dnia 4. Września 1873.

(2616 2 3) Edykt.

No. 19732. C. k. sąd krajowy w Krakowie, zawiadamia niniejszem edyktem p. Jacka Golińskiego niewiadomego z życia i miejsca pobytu a wrazie śmierci niewiadomych jego spadkobierców, że przeciw niemu p. Franciszka z Peakalów Świerczewska wniosła pozew o polecenie mu, by na wyznaczony terminie ostrzeżenie sumy 880 zł. pol. 26 gr. z pn. w stanie biernym realności pod l. 12 kat. 18 w Radwanowicach „Brachowszczyzna“ zwanej na jego rzecz wedle n. 3 on. uskutecznione pod surowością extabulacji usprawiedliwił, wniosła pozew, w załatwieniu którego wyznacza się termin do rozprawy na dzień 26. Września 1873 o godzinie 10 z rana.

Gdy miejsce pobytu pozwanego lub w razie śmierci tegoż, jego spadkobierców jest niewiadomy, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego ewentualnie jego spadkobierców na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adw. Dr. Stycznia kuratorem nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby z wyz oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili wreszcie innego obrońcę sobie wybrali o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony

środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniebana skutki sami sobie przypisząby musieli.

Kraków dnia 26. Sierpnia 1873.

(2637 2—3) Obwieszczenie.

L. 4597. D. f. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 31. października 1873 losowania obligacji funduszu indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej tudzież Wielkiego księstwa krakowskiego ustaje począwszy od 19. września 1873 wszelkie przepisanie tych obligacji, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera. Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacji znowu się rozpocznie.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcji funduszu indemnizacyjnych.

We Lwowie dnia 5. września 1873.

(450 1—3) Edykt.

Nr. 972. C. k. Sąd powiatowy w Kutach podaje niniejszem do wiadomości, iż Wasyl Jaremczuk w dniu 6. Czerwca 1849. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Tiudowie zmarł, i że do spadku jego między innymi także Ułasy Jaremczuk powołany jest. Ponieważ ale miejsce pobytu Ułasy Jaremczuk nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu roku, począwszy od dnia niżej wyznaczonego, się zgłosił i oświadczenie do spadku powyższego wniósł, gdyż inaczej spadek ten z deklarującymi się spadkobiercami i z kuratorem w osobie Pawła Jaremczuka mu ustanowionym pertraktowanym będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty, dnia 26. Kwietnia 1872.

(2531 1—3) Edykt.

3. 5015. Von Seiten des k. k. Bezirksgerichtes in Dolina wird Juda Turteltaub Sohn der Eheleute Moses und Mariem Turteltaub von Dolina aufgefordert, von seinem Leben und seinem Aufenthaltsorte dieses k. k. Bezirksgerichtes oder den für ihn bestellten Kurator Moses Jekel von Dolina binnen drei Monaten umgewisser in Kenntniß zu setzen, widrigenfalls für ihn erklärt werden wird.

Dolina, am 16. August 1873.

(2553) Concurs-Ausschreibung.

3. 14937. Am k. k. Staatsgymnasium Innsbruck ist mit Beginn des nächsten Schuljahres eine Lehrstelle für altclassische Philologie zu besetzen.

Die mit dieser Stelle verbundenen Einkünfte sind durch das Gesetz vom 15. April 1873 bestimmt. Die vorchriftmäßig belegten und an das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht stilifirten Gesuche um diese Stelle sind längstens bis 10. September der k. k. Gymnasial-Direktion zu Innsbruck zu übergeben.

Innsbruck, am 18. August 1873.

Die k. k. provisorische Landes-Schulrath für Tirol.

(2559 1—3) Sunduachung.

3. 3558. Vom Bolechower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß auf Grund des h. g. Urtheils vom 30. Maj 1870, dann der h. g. bereits rechtskräftigen Bescheid vom 30. September 1871 3. 2292, und vom 30. Dezember 1871 3. 7058 im Zwecke der Einbringung, der durch Simon Blumenthal erstegten Forderung pr 27 fl. 30 fr. ö. W. sammt 60% vom 28. Dezember 1869 zu berechnenden Interessen, der Exekutionskosten pr 2 fl. 22 fr. ö. W. und 84 fr. ö. W. endlich der gegenwärtig mit 9 fl. 90 fr. zugestrichenen Exekutionskosten die creative Freiheitsung der dem Schuldner Lattmann Lecker gehörigen sub CN. 92 in Bolechow gelegenen Realität, mit Ausschluß des hiesigen durch Hersch Zimmermann und Salomon Spinnrad erkauften und im Besitze derselben befindlichen Baugrundes ohne CN. am 26. September 1873, 29. October 1873 und 28. November 1873 jebeßmal um 10 Uhr Vormittags h. g. bei den zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswert, beim dritten Termine hingegen auch darunter abgehalten wird, daß der Ausrufspreis 175 fl. ö. W. und daß zu erlegende Wadium 18 fl. ö. W. beträgt; daß der Ersteyer den Meistbotz binnen 30 Tagen, nach dem der, das Licitationsprotokoll zur Wissenschaft nehmende Bescheid in Rechtskraft erwachsen sein wird, zu erlegen hat; daß sonst die übrigen Licitationsbedingungen, der Schätzungswert und der Grundbuchauszug jederzeit h. g. eingesehen werden kann.

Woven der Schuldner Littmann Lecker und Mordko Stern, dann die dem Gerichte bekannten Gläubiger Schmajer Lecker und Mordko Stern durch den in der Person des Berl Edelstein gleichzeitig bestellten Curators, ferner die k. k. Finanzprocuratur in Lemberg weiters die Nachlassmassen des Jakob Hauptmann, Chaje Landes, Teoder Stefanow und Stanislaus Makota zu Händen des eigenen Gerichtes als Nachlassinang, endlich die dem Gerichte unbekannt und alle jene Gläubiger, welche erst nach dem 24. März 1873 in das Grundbuch gelangten, oder welche der vorliegende Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestiftet werden könnte, zu Händen des obbefangten bestellten Curators hiemit verständig werden.

Bolechow, den 15. August 1873.

(2569 1—3) Edykt.

Nr. 43187. C. k. Lwowski Sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu niewiadomego Juliusza, Alojzy, Wiktor, Karola, Gustawa i Joanne Umlaufów v. Franvell. że uchwałą z dnia 8. Sierpnia 1873. l. 43187. na prośbę Herscha Kitschales, Gitli Kitschales i Dresseli Tisch, intabulacya wykreślenia resztującej sumy 50 duk. Dom. 98. p. 152. n. 52. on. i Dom. 48. p. 495. n. 48. on, w stanie biernym realności pod nr. 422 & 423^{3/4} we Lwowie położonych, na rzecz wyz wymienionych osób intabulowanej — została dozwoloną. Ponieważ miejsce pobytu wyz pomienionych osób jest niewiadomem, przeto dla tychże c. k. sąd krajowy we Lwowie adw. Dr. Gregorowicza z substytucją adw. Dr. Sermaka kuratorem ustanowił i temuż powyższą uchwałą tabularną doręczył.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 8. Sierpnia 1873.

(2570 1 3) Edykt.

Nr. 50844. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Stefana Stojowskiego, iż w skutek wniesionego przez bank krajowy galicyjski przeciw niemu podania z dnia 29. Sierpnia 1873, do l. 50844 nakaz płatniczy na sumę wekslową 1500 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Dr. Edwardowi Hofmanowi doręczonym został.

Lwów, dnia 31. Sierpnia 1873.

(2577 1—3) Edykt.

Nr. 15425. Ces. król. Sąd obwodowy Tarnowski jako Sąd handlowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż kantor pożyczek, zaliczek i zleceń hr. Reja w Mielcu, przeciw Józefowi Szczyppien pto. 200 złr. zpn. na dniu 4. Czerwca 1873. l. 11747 pozew wekslowy wniósł i o pomoc sądową prosił — wskutek czego nakaz zapłaty z dnia 1. Maja 1873. l. 8951 wydany został.

Ponieważ terażniejszy pobyt zapozwanego Józe fa Szczyppienia z Siedliszowic nie jest wiadomy, przernaczył tutejszy Sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zwanego tutejszego adwokata Dra. Ringelheima ze substytucją Dra. Brauna na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanego, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawil, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu Sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisałyby musiał.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 31. Lipca 1873.

(2578 1—3) Edykt.

Nr. 15708. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie rozpisuje celem zaspokojenia należności wekslowej Beili Blonder przeciw Franciszkowi Połec w kwocie 40 złr. z pn., do przedsięwzięcia dozwolonej przymusowej sprzedaży przez publiczną licytację realności l. k. 221. w Tarnowie na Strusinie, z domu mieszkalnego, stajni, stodoły i 12. morgów gruntu się składającej, egzekuta Franciszka Połec własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na 1885 złr. oszacowanej, ponowny termin na dzień 3. Listopada 1873. o godzinie 10. z rana w tutejszym c. k. sądzie obwodowym, na którym realność ta pod warunkami edyktami z dnia 4. Lipca 1872. l. 11719. i z dnia 13. Czerwca 1873. lic. 11910. już ogłoszonymi, także niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

O czem chęć kupna mających zawiadamia się z tem, że warunki licytacji i akt zastawniczego opisanie i oszacowania tej realności w registraturze przejrzany mogą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 21. Sierpnia 1873.

(2580 1—3) Edykt.

Nr. 9940. Dnia 21. Listopada 1872. został w Brodach podejrzany dnia 18. Listopada r. z. na stacyi kolei w Podwołoczyskach pod adreßa Jakóba Leuter czyli Leichter nadany pakiet przytrzymanym, w którym znaleziono 12 żyłek i 12 widelców dużych srebrnych jakoteż puhar srebrny wyzłaczany, wedle dochodzenia karnego prawdopodobnie z kradzieży pochodzących. Gdy dotychczas właściciel tych rzeczy mimo wezwania w dzienniku policyjnym o takowe się nie zgłosił, wzywa go się niniejszem ponownie by w przeciągu jednego roku od trzeciego ogłoszenia tegoż edyktu tem pewniej do tutejszego sądu obwodowego się zgłosił i swoje prawo do tych srebrnych rzeczy wykazał, gdyż w przeciwnym razie zostaną takowe sprzedane, a uzyskana cena kupna do kasy państwa odesłana.

Z Rady c. k. sądu obwodowego

Złoczów dnia 26. Sierpnia 1873.

(2583 1—3) Edykt.

Nr. 19122. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem pp.

Stanisława i Brygidę Kozakiewiczów, że przeciw nim gmina m. Krakowa o zapłacone czynszu ziemnego w kwocie 6 złr. 50 ct. w. a. z pn. na dniu 26. Lipca 1873. do l. 19122 wniosła pozew, w załatwieniu którego termin audyencyonalny do summarycznej rozprawy na dzień 5. Listopada 1873. o godzinie 10. z rana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych, na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adw. Dr. Hajdukiewicza z zastępstwem adw. Dr. Rydzowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy o postępowaniu summarycznym przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków 19. Sierpnia 1873.

(2584 1—3) **Edykt.**

Nro. 5089. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem, że uchwałą z dnia dzisiejszego przychylając się do prośby Agaty Sycz de praes. 11. Czerwca 1873. l. 5089 c. zezwolił na przesłuchanie świadków Hrycia Mielnika, Antoniego Witaby i Antoniego Rupy z Kuryłówki w celu udowodnienia śmierci jej męża Sebastjana Sycza, który według twierdzenia Agaty Sycz na wiosnę 1871. r. płynął razem z Hryciem Mielnikiem, Antonim Witabą i Antonim Rupą na galarze Wisłą do Gdańska koło wsi Szulecka w Królestwie Pruskiem, z galaru przypadkowo straciwszy równowagę do mocno wezbranej Wisły wpaść i utonąć miał tudzież że dla Sebastjana Sycza ustanowił kuratorem p. adwokata Dra. Alsa, a zastępcą tegoż p. adwokata Dra. Fechtlegena w Rzeszowie, zaś obrońcą związku małżeńskiego p. adwokata Dra. Rybińskiego w Rzeszowie. Wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci tegoż Sebastjana Sycza bliższą wiadomość mieli, by w przeciągu 6ciu miesięcy o tem albo kuratorowi, albo obrońcy związku małżeńskiego lub też Sądowi donieśli.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Rzeszów, dnia 20. Czerwca 1873.

(2585 1—3) **Edykt.**

Nro. 10695. Samborski c. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości z miejsca pobytu nieznanych, Karola Suchodolskiego, Onufrego Łodyńskiego, Włodzimierza Zagórskiego, Petroneli Dendor i masy spadkowej Ewy Zagórskiej, że Aleksandra Mironowicz tudzież nieletni Eugenia i Euzebiusz Kowalscy przeciw nim i innym na dniu 12. Lipca 1873. l. 10695 skargę o zainstabulowanie wykreślenia obowiązku dom. 55 p. 168 n. 27 on. ze stanu biernego połowy Gołuchowszczyzny i kwot 2407 zł. 30 kr. w. w., 112 zł. 40 kr. w. w. i 75 zł. m. k., tak ze stanu biernego pomienionej połowy Gołuchowszczyzna jako też ze stanu biernego 17/20 i 3/4 części Obelniczy wniosli, że na takową termin do ustnej rozprawy na 31. Października o 10 godzinie rano wyznaczyl i skargę tę ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. Dr. Pawlińskiemu, którego zastępcą adw. Dr. Wołosiański doręczył, oraz zapisane wytoczonego sporu tego w tabuli krajowej przez Lwowski c. k. Sąd krajowy zarządził.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor, dnia 22. Lipca 1873

(2586 1—3) **Obwieszczenie**

Nro. 12026. C. k. Sąd obwodowy Samborski podaje do wiadomości że w skutek odezwy c. k. Sądu krajowego lwowskiego z dnia 28. Czerwca 1873. l. 3081. że w celu zaspokojenia sum a) 507 zł. 50 cnt. z 60% odsetkami od 28. Lutego 1872. bieżącemi, tudzież kwoty 2 zł. 54 cnt. tytułem 1/20% prowizji; b) 507 zł. 50 cnt. z 60% odsetkami od 28. Sierpnia 1871. bieżącemi tudzież kwoty 2 zł. 50 cnt. tytułem 1/20% prowizji; c) 13943 zł. 61 cnt. wraz z 70% odsetkami od dnia 28. Sierpnia 1872. aż do dnia zapłaty liczyć się mającemi, dalej kosztów sądowych w kwocie 21 zł. 24 cnt. i egzekucyjnych 10 zł. 37 cnt., 26 zł., 71 cnt. c. k. uprzyw. galic. akcyj. Bankowi hipotecznemu przeciw Janowi Nepomucynowi Jaruntowskiemu przyznanych publiczną sprzedaż dóbr Dożka czyli Dołczka Jana Nepomucena Jaruntowskiego jak Dom. 485 p. 240 n. 20 hacr. własnych na rzecz c. k. uprzyw. akcyj. galic. Banku hipotecznego we Lwowie w tymże Sądzie obwodowym w dniach 6. Listopada i 11. Grudnia 1873. o godzinie 10. przed południem się odbędzie. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjął w kwocie 28688 zł. a. w. Każdy licytujący winien zgłosić jako wadium 100% od sumy wywo-

łania czyli okrągłą sumę 2869 zł. w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności lub w galic. oblig. indemn. lub też w obligacjach długu państwa albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. galic. akcyj. Banku hipotecznego lub uprz. austr. Banku narodowego. W razie gdyby w powyższych 26ch terminach dobra te ani nad ani za cenę szacunkową sprzedane być nie mogły, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 11. Grudnia 1873. o 4. godzinie popołudniu.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można w registraturze tegoż Sądu przejrzeć lub odpisać. O czem się wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, tych zaś, którzy po dniu 1. Sierpnia 1873. do tabuli weszli, lub którzyby uchwałą licytacyjną lub późniejszą uchwałą w tej sprawie zapisać mogące z jakichkolwiek bądź powodów doręczone być nie mogły przez ustanowionego kuratora p. adw. Dra. Budzynowskiego z substytucją adw. Dra. Ehrlicha zawiadamia.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor, dnia 19. Sierpnia 1873

(2587 1—3) **Edykt.**

Nr 9618. Stanisławski c. k. sąd obwodowy jako wekslowy wzywa niniejszem posiadacza wekslu Jakóbowi Hauserowi przy pożyczce miasta Stanisławowa dnia 28. Września 1868 zaginionego z daty: Stanisławów dnia 1. Października 1867 na 33 złr. w. a. opiewającego, w 6 miesięcy od dnia wystawienia płatnego, na rzecz Jakóba Hausera przez Athala Kamińskiego akceptowanego, by weksel ten w 45 dniach od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu licząc, sądowi przedłożył, albowiem w przeciwnym razie weksel ten jako umorzony i swych prawnych skutków pozbawiony uznanym zostanie.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Stanisławów dnia 6. Sierpnia 1873

(2588 1—3) **Edykt.**

Nr. 10.854. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem panią Antoninę z Orleńskich ks. Radziwiłł, że pod dniem 10. Sierpnia 1873 do liczby 10.854 przeciw niej Markus Friedman wniosł prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 2000 złr. w. a. i ze z powodu niewiadomego miejsca pobytu jej, dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie p. adwokata Dra. Maxa z zastępstwem p. adwokata Dra. Mantla, któremu też wydany nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto wspomnianą panią Antoninę ks. Radziwiłł, by ustanowionego kuratora należycie poinformowała lub innego zastępcę mianowała, gdyż inaczej wyniknąć mogące z skutki sama sobie przypisze.
Tarnopol dnia 20. Sierpnia 1873.

(2592 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2323. C. k. Sąd powiatowy w Skawinie podaje do publicznej wiadomości, że pod dniem 18. Lipca 1873 do l. 2323 wniosł p. Andrzej Pachoński pozew o uznanie Jakóba Jaworskiego z Korabnik żołnierza c. k. 56 pułku piechoty Br. Gorizzutti, zaginionego od czasu wojny prusko-austriackiej roku 1866 za zmarłego, celem przeprowadzenia spadku po tymże.

Na kuratora ad actum dla tegoż Jakóba Jaworskiego ustanowiono p. Józefa Dąbrowskiego, obywatela ze Skawiny i wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 18. Listopada 1873 o godzinie 9. zrana w tymże sądzie.

Wzywa się przeto tem ogłoszeniem Jakóba Jaworskiego i wszystkich tych, którzyby o jego życiu wiedzieć mogli, by o tem do tutejszego sądu przed wpływem powyższego terminu donieśli — w razie przeciwnym po bezskutecznym upływie tego terminu sąd tutejszy do uznania Jakóba Jaworskiego za zmarłego przystąpi.

C. k. Sąd powiatowy.
Skawina dnia 19. Lipca 1873

(2595 1—3) **Edykt.**

Nr. 14.301. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca bytu wierzycieli masy krydalnej Karola i Fryderyka Bargumów lub spadkobierców i prawo nabywców tychże wierzycieli, byłych posiadaczy parcyalnych obligacji Ossolińskich dawniej na dobrach Dukla z przyległ. w ogólnej sumie 250.000 złr. w. a. courant zabypotekowanych aktem repartycji masy krydalnej Karola i Fryderyka Bargumów przez były Sąd szlachecki w Tarnowie dnia 11. Listopada 1797. L. 7686 i 11035 wydanym tudzież dodatkową uzupełniającą uchwałą z dnia 8. Lipca 1800 L. 2835 i 3844 ze swemi wierzycielnościami na kapitał w kwocie 600000 złp. czyli 150.000 złr. w. a. przez dawny bank wiedeński: „Ocroirte stralzire de Wiener Leih- und Wechsel Bank“ z masy krydalnej Bargumów wypożyczonych przekazanych, jako to: 1.) Fryderyka hr. Nostiz — Rhinck 2.) Jana de Röger 3.) Emanuela hr. Alttau 4.) Karolinę bar. de Hilaire 5. Kapitana Andrzeja de Laing 6.) Jana Schalek de Dobisch 7. Krystyna Seitz 8.) Jana Unger tegoż spadkobierczy

Rożę Unger 9.) Franciszka Laager 10.) Jerzego Bianchi 11.) Książkę Kolorado Mansfeld i Schwarzenberg 12. Antoniego de Remitz 13.) Fr. Józefa hr. Wrtyby 14.) Krystyna bar. Hentschel de Gutschdorf 15.) Izabellę de Blanchard 16.) Katarzynę Pusswald 17.) Barona de Schik 18. De Feral 19.) Gabryela Götz Uffenheimer 20.) Józefa Kanzler 21.) Józefa Elsner 22.) Tomasza Lindemajer i Filipa Gruber; ze w tut. sąd. depozycie na rzecz masy krydalnej Karola i Fryderyka Bargumów znajduje się jeszcze ilość 12700 złr. w obligacjach i 4699 złr. 74 1/2 kr. w. a. w gotówce i że uchwałą tutejszego Sądu z dnia 15. Maja 1873. L. 7518 z powodu śmierci dawnego kuratora Dr. Rodkiewicza w celu bronięcia ich praw ustanowiony został dla tychże kurator w osobie P. adw. Dr. Ringelheima w Tarnowie z substytucją P. adw. Dr. Brauna.

Tarnów dnia 28. Sierpnia 1873.

(2597 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 2617. C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie podaje do powszechnej wiadomości, że Wasyl Dilajko z Czabarówki uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 28. Lipca 1873. L. 9372. za marnotrawcę został uznany i że się dla niego Wincentego Skutnickiego za kuratora ustanawia.

C. k. Sąd powiatowy
Husiatyn dnia 20. Sierpnia 1873.

(2598 1—3) **Edykt.**

Nro. 2904. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu, celem ściągnięcia sumy 140 złr. 64 ct. w. a. z odsetkami po 1200 od 2. Października 1870. bieżącemi i dalszemi odsetkami zwłoki po 30% od kwoty w czasie należytych nieuiszczonej, z kosztami przyznaniem w kwocie 5 złr. 66 ct., 6 złr 11 ct. wraz z obecnie się przysługującymi w kwocie 4 złr. 2 ct. w. a., rozpisując ponowną licytację realności pod C. N. 14 sub rept. nr. 6. w Mościskach położonej, własnej Leona Babija, a niestanowiącej ciała tabularnego, na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie mającą się odbyć w tutejszym c. k. sądzie na jednym terminie t. j. dnia 17. Października 1873. o godzinie 10. przed południem, z tem, że pomieniona realność składająca się z zabudowań gospodarczych i z gruntów w przestrzeni 8 morgów 1344 2/4 s., na tym terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedana zostanie.

Warunki licytacji ogłoszone t. s. uchwałą z dnia 30. lipca 1872. l. 3381 i akt opisanie i oszacowania mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

O tem się chęć kupienia mających uwiadamia.

Kałusz 8. Lipca 1873.

(2604 1—3) **Edykt.**

Nro. 5535. C. k. Sąd powiatowy m. del. dla okolicy miasta Lwowa zawiadamia niniejszem Maryannę Kasza, tudzież Kaspra, Marcina, Annę i Katarzynę Kasza z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż Jan Kasza wniosł tutaj przeciw nim pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod L. kons. 1. w Kleparowie obowiązku Józefa Kaszy, spłaceniu Maryannie Kasza, tudzież Kasprowie, Marciniowi, Annie i Katarzynie Kasza a to każdemu z nich 1/6 części wartości tej realności, w której to sprawie termin na dzień 11. Października 1873. o 9. godzinie rano, tutaj w sądzie wyznaczonym został. Ustanawiając dla wyżej rzeczonych pozwanych kuratora w osobie Dr. adw. Przemyskiego, zastępcą zaś adw. Dra. Berliera wzywa się pozwanych aby na wyznaczonym terminie albo sami albo przez wykananego pełnomocnika stanęli, albo nareszcie ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielili, gdyż inaczej gdyby ta sprawa dla nich niepomysłnie wypadła, skutki tego tylko sobie samym przypiszą.
Lwów dnia 6. Sierpnia 1873.

(2606 1—3) **Edykt.**

Nro. 50400. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni małżonkom Ludwikowi i Leontynie Ebenbergerom, iż Ozyasz Losch przeciw nim pod dniem 27. Sierpnia 1873. L. 50400 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 620 złr. w. a. wniosł, w skutek czego równocześnie uchwałą tymże polecono, aby powyż wspom. sumę 620 złr. z pn. w trzech dniach pod surowością egz. weks. zapłacili, lub w tymże samym czasie zarzuty wniosli, ponieważ miejsce pobytu małżonków Ludwika i Leontynie Ebenbergerów wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na koszt i szkodę tychże tutejszego adwok. Dr. Skałkowskiego z zastępstwem adw. Dr. Witza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie. Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytych czasie obojętnie stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stosownie do obrony środków zaręć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.
Lwów dnia 29. Sierpnia 1873.

(2608 1—3) **Edykt.**

Nro. 4921. C. k. sąd obwodowy wiadomo czyni Konstantemu Sierakowskiemu, Teresie Sierakowskiej, Chaimowi Gedowicz Włodzimierzowi Zagórskiemu, masie spadkowej Ewy Zagórskiej, Franciszce z Mrozwickich Sulatyckiej, Konstancy z Bukowskich Swirskiej, Michałowi Swirskiemu, Ewie Wojakowskiej, Maryannie Hochfeld, Maryannie z Mrozwickich Swirskiej, Józefowi Gattermann, Pawłowi Dobromskiemu, Józefowi Kwapińskiemu, Abrahamowi Rubinowicz, Zofii Dobromskiej, Stanisławowi Pleszyńskiemu, Agnieszce Listowskiej, Katarzynie Trzciskiej, Tekli Listowskiej, Maryannie Podlewskiej, Helenie Jaszowskiej, Teresie Jaszowskiej, Sewerynie Mniszek, Władysławowi Mniszek, Antoniemu Maiszek, Franciszkowi hr. Zosiowi, Mikołajowi Podgórkowskiemu, Michałowi Tustanowskiemu, Antoniemu Kuczkowskiemu, Marcelemu Grewowi, Onufremu Łodyńskiemu, Józefowi Zienkiewiczowi, Barbarze Wróblewskiej, Karolowi Suchodolskiemu, Aleksandrowi Bazylewiczowi, Salomei Żardeckiej, Piotrowi Żardeckiemu, Józefowi Sozańskiemu, tudzież Maryi Kosińskiej, że przeciw nim Aleksandra Miranowicz, Euzebiusz i Eugenia Kowalskie, o wykreślenie ze stanu biernego 17/20 z 3/4 części dóbr Obelniczy sum 50.000 zł. p., 10.000 zł. p., 50.000 zł. p., 20.000 zł. p., 30.000 zł. p., 29.000 zł. p., 11.000 zł. p. i 36.706 zł. p. 5 gr. z wszystkimi odnośnymi pożyczkami i naciągami praw, do różnych dóbr zaku zbywania lub obciążania egzekucyjnych sekwestracji tych dóbr, pod dniem 5. Czerwca 1873. do l. 4921. pozew wniosli, i o pomoc sądową prosili. W skutek czego termin do wniesienia obrony, na dzień 17. Listopada 1873. o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych powyżej wymienionych, jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie, w celu zastępowania pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Wesołowskiego z substytucją adw. Dr. Warterewicza, za kuratora nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony, wedle ustawy postępowania sądowego w Galicji obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne, ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie sobie innego obrońcę wybrali i o tem c. k. sądowi tutejszemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikię z zaniedbania skutki, sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 30. Lipca 1873.

(2614 1—3) **Konkurs.**

Nr. 18406. Posada stajniczego pocztowego w Krakowie za kontraktem i kaucją 200 złr.

Dochody stajniczego pocztowego składają się z systemizowanego jeźdźnego za jazdy skarbowe, z odwołanego dodatku stajennego w kwocie 200 złr. rocznie i ryczałtowego w rocznej kwocie 513 złr. za utrzymywanie jazd karyolkowych celem zbierania listów z skrzynek listowych w obrębie miasta umieszczonych; obowiązany zaś będzie utrzymywać letnią porą trzynaście a zimową dziewięć koni, dalej dwie całkiem kryte i jedną otwartą kolase stajenne, trzy wozy na pocztę listową i trzy torb na stafety.

Podania wnieść należy w przeciągu trzech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Posada pocztmistrza przy nowo otworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Czernelicy, starostwie Horodeńskiem za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 złr. Stajenne roczne 150 złr., ryczałt kancelaryjne 40 złr i umówić się mający ryczałt za utrzymywanie dziennych jazd posłańczych między Czernelicą a Horodenką.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt i uwidocznic w tychże liczebnie, jaki najmniejszy ryczałt roczny na wspomniane jazdy się żąda.

Posada ekspedynta pocztowego przy nowo otworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Biadolinach szlacheckich, starostwie Brzeskiem za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 złr. Stajenne roczne 150 złr. ryczałt kancelaryjny 40 złr i umówić się mający ryczałt za utrzymywanie dziennie dwurazowych poczt posłańczych pieszych między urzędem pocztowym, a równomiennym dworcem kolei żelaznej.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie i uwidocznic w tychże liczebnie, jaki najmniejszy ryczałt roczny za wspomniane poczt posłańcze piesze się żąda.

Posady pocztmistrzów przy nowo otworzyć się mającym urzędach pocztowych w Lisiej górze i Gromniku, starostwie Tarnowskiem za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 złr. Ryczałt rocznych 150 złr., ryczałt kancelaryjny rocznych 40 złr.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Posada pocztokspedyenta przy nowo otworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Kozach, starostwie Bialskim, za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. ryczałt rocznych 180 zł., ryczałt kancelaryjny 40 zł.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Posada ekspedyenta pocztowego przy nowo otworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Uście ruskim, starostwie Gorlickim, za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. ryczałt rocznych 150 zł. ryczałt kancelaryjny 40 zł. i umówić się mający ryczałt za utrzymywanie dziennych poczt posłańców żelaznej między Snietnicą a Uściem ruskim.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie i uwidocznić w tychże liczebnie, jaki najmniejszy ryczałt roczny za wspomniane poczty się żąda.

Posada ekspedyenta pocztowego w Załużu, starostwie Sanockim, za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. Stajenne rocznych 250 zł., ryczałt kancelaryjny 40 zł. i ryczałt roczny 350 zł. za utrzymywanie jazd posłańców do równoimiennej dworca kolei żelaznej

Podania wnieść należy w przeciągu dwóch tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Posada ekspedyenta pocztowego w Radomyślu koło Rozwadowa, starostwie Dziakowskim, za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. Stajenne rocznych 200 zł., ryczałt kancelaryjny 60 zł. i ryczałt rocznych 500 zł. za utrzymywanie tygodniowo czterozawozowych jazd posłańców do Rozwadowa i napowrót.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Posada konduktora pocztowego z charakterem w Krakowie.

Wynagrodzenie roczne 400 zł., roczny dodatek aktywalny 100 zł., wyekwipowanie i roczny dodatek na pomieszkanie 50 zł. kaucya 400 zł.

Podania wnieść należy w przeciągu dwóch tygodni wraz z wykazaniem prawnych wymogów.

Posada czasowego sługi pocztowego w obrębie galicyjskich Dyrekcji poczt.

Wynagrodzenie roczne 350 zł., dodatek aktywalny roczny 87 zł. 50 ct., suknia służbowa in natura, kaucya 200 zł.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. galic. Dyrekcji poczt wraz z wykazaniem prawnych wymogów.

Lwów dnia 2 września 1873.

C o n c u r s.

Nr. 18406. Postfahhaltersstelle in Krakau gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl.

Die Bezüge des Postfahhalters bestehen in den systemisirten Hiltgeldern für die Airtalante, widerrufflichen Stallbeihilfe von 200 fl. 5. W. jährlich, und dem Jahrespauschale von 513 fl. für die Unterhaltung der Cariot-Rundfahrten zur Abholung der Briefkasten im Weichsbilde der Stadt, dagegen ist derselbe verpflichtet, in der Sommerperiode dreizehn und in der Winterperiode neun Pferde, ferner zwei ganz gedeckte und eine offene Stationskalesche, drei Briefpostwägen und drei Gistaffentischen zu halten.

Gesuche sind binnen drei Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg einzubringen.

Postmeisterstelle bei dem neu zu errichtenden Postamt in Czernelica, Bezirkshauptmannschaft Horodenka, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl. Jahresbestallung 150 fl. Amtspauschale 40 fl. und ein zu vereinbarendes Pauschale für die Unterhaltung täglicher Botenfahrten zwischen Czernelica und Horodenka.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg einzubringen, und ist in denselben ziffermäßig anzugeben, welches geringste Jahrespauschale für die obigen Botenposten beansprucht wird.

Postexpedientenstelle bei dem neu zu errichtenden Postamt in Biadoliny szlacheckie, Bezirkshauptmannschaft Brzesko, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl. Jahresbestallung 150 fl., Amtspauschale jährlicher 40 fl. und ein zu vereinbarendes Jahrespauschale für die Unterhaltung täglich zweimaliger Fußbotenposten zwischen dem Postamt und dem gleichnamigen Bahnhofs.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg einzubringen, und ist in denselben ziffermäßig anzugeben, welches geringste Jahrespauschale für die obigen Fußbotenposten beansprucht wird.

Postmeisterstellen bei den neu zu errichtenden Postämtern in Lisia góra und Gromnik, Bezirkshauptmannschaft Tarnow, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 150 fl. und jährliches Amtspauschale 40 fl. 5. W.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg einzubringen.

Postexpedientenstelle bei dem neu zu errichtenden Postamt in Kozy, Bezirkshauptmannschaft Biala, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahrespauschale 180 fl., jährliches Amtspauschale 40 fl.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg einzubringen

Postexpedientenstelle bei dem neu zu errichtenden Postamt in Uście Ruskie, Bezirkshauptmannschaft in Gorlice, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 150 fl., jährliches Amtspauschale 40 fl. 5. W. und ein zu vereinbarendes Jahrespauschale für die Unterhaltung täglicher Fußbotenposten zwischen Snietnica und Uście Ruskie.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg einzubringen und ist in denselben ziffermäßig anzugeben, welches geringste Jahrespauschale für die obigen Botenposten beansprucht wird.

Postexpedientenstelle in Załuż, Bezirkshauptmannschaft Sanok, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 150 fl. und jährliches Amtspauschale 40 fl. und ein Jahrespauschale von 350 fl. für die Unterhaltung der Botenfahrten zum gleichnamigen Bahnhofs.

Gesuche sind binnen zwei Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg einzubringen.

Postexpedientenstelle in Radomyśl bei Rozwadow, Bezirkshauptmannschaft Dzikow, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 200 fl., jährliches Amtspauschale 60 fl. 5. W. und für die Beförderung der wöchentlich viermaligen Botenfahrten nach Rozwadow und retour ein Pauschale jährlicher 500 fl. 5. W.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der galizischen Postdirektion einzubringen.

Eine Postconducteursstelle zeitlichen Eigenschaft in Krakau, Jahreslohn 400 fl., Activitätszulage jährlicher 100 fl., Equipirungspauschale und Quartierinsbeitrag jährlicher je 50 fl., Caution 400 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der geforderten Erfordernisse binnen zwei Wochen bei der k. k. galizischen Postdirektion in Lemberg einzubringen.

Eine zeitliche Postamtsdienersstelle im galizischen Postdirektionsbezirk, Jahreslohn 350 fl., Activitätszulage jährlicher 87 fl. 50 ct. 5. W., Genuß des Dienstkleides in natura, Caution 200 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der geforderten Erfordernisse binnen vier Wochen bei der k. k. galizischen Postdirektion in Lemberg einzubringen.

Lemberg am 2 September 1873.

(2620 1—3) **Obwieszczenie.**

No. 2945. C. k. sąd powiatowy w Jasle rozpisuje celem zabezpieczenia dostarczenia żywności dla tutejszo-sądowych aresztantów za czas od 1. Stycznia do ostatniego Grudnia 1874 r. publiczną licytację na dzień 18. Września 1873 a w razie niekorzystnego wyniku tego terminu, na dzień 30. Września 1873 każdą razą o godzinie 10 przed południem, z tym dodatkiem, że wadyum do rąk komisji licytacyjnej złożyć się mające wynosi 200 zł. w. a. i że bliższe warunki w sądzie tutejszym przejrzeć można. Jasko dnia 5 Września 1873.

(2623 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 12970. Samborski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia wszystkich tych, którzyby z powodu urzędowania c. k. komornika pogranicznego Michała Żukowskiego bądź z tytułu zaległych taks, bądź też innych do sądowego przechowania powierzonych mu pieniędzy prywatnych, do tego c. k. komornika pogranicznego Michała Żukowskiego jakie pretensje mieć mogli, że urzędowanie Michała Żukowskiego c. k. komornika pogranicznego, urzędującego w Zaleszczykach, z wejściem w życie nowej organizacji sądowej w Galicyi w roku 1855. ustało — z wezwaniem, aby w przeciągu jednego roku i dnia od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia tegoż c. k. Sądu z pretensjami swemi tem pewniej się zgłosili — gdyż inaczej kaucya w kwocie 3000 zł. w Samborze dom. I. pag. 26. n. 17. on. z mocy zapisu kaucyjnego z daty Sambor 3. Stycznia 1816. przez Jana Żukowskiego, ówczesnego właściciela tych realności dla osoby Michała Żukowskiego c. k. komornika pogranicznego zdziałanego — na zabezpieczenie ogółu — zainstabulowaną, dewinkulowaną i ze stanu biernego tychże realności ekstabulowaną zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego Sambor dnia 2. Września 1873.

(2624 1—3) **E d y k t.**

No. 2097. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niniejszym p. Franciszka Ehrlicha, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż pod dniem 4. Lipca 1873 l. 209. p. Joanna Felgel, Bertha Felgel, Telesya z Felglów Rosknecht, Dr. Robert Felgel, Konrad Felgel i Marya Woegerbauer wnieśli pozew i o pomoc sądową upraszali na przeciw Franciszkowi Ehrlichowi, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, Franciszkowi Strusiowi, Potrowi Zabudzkiemu, Abrahamowi Eisen Herschowi i Leji Eisen pto.

zapłaconia sumy 2.100 złr. MK. czyli 2.505 złr. w. a. — w skutek której skargi zostało postępowanie ustne z terminem na dzień 25. Września 1873 pod jednym zadekretowanem.

Wzywa się więc nieobecnego, z miejsca pobytu i życia niewiadomego Franciszka Ehrlicha, ażeby c. k. sądowi o miejscu swego zamieszkania przed terminem doniósł, dowody swoje ustanowionemu kuratorowi w osobie p. Franciszka Friedmana burmistrza w Tuchowie przesłał, lub też innego pełnomocnika sobie obrał, i o tem c. k. sąd zawiadomił, inaczej sprawa ta z ustanowionym kuratorem na zasadzie postępowania sądowego przeprowadzoną będzie.

Tuchów dnia 11 Lipca 1873.

(2629 1—3) **Ogłoszenie.**

No. 1569. Celem zabezpieczenia dostawy 320 cetnarów oleju rzepakowego podwójnie czyszczonego i 20 cetnarów oliwy do smarowania maszyn na rok 1874 rozpisuje się licytacja za pośrednictwem pisemnych ofert.

Wzywa się przeto ubiegających się o tę dostawę, by oferty podług przepisu ułożone, ostępowane i w zakład 50/0 zaopatrzone najdalej do 11 godziny przedpołudniem dnia 19 września 1873 do c. k. kancelaryi Zarządu salitarnego wnieśli. — Olej i oliwa muszą być czyste i świeże a dostawa tychże ma być uskuteczniłą w równych miesiecznych podziałach. — Bliższe warunki tej dostawy przejrzeć można w kancelaryi podpisanego Zarządu.

C. k. Zarząd salinarny.

Wieliczka dnia 5. Września 1873.

(2630 1—3) **Obwieszczenie.**

Przy c. k. sądzie powiatowym w Leżajsku została posada woźnego z roczną płacą 250 złr. w. a. i z prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową opróżnioną.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa dla obrony krajowej z dn. 12. Lipca 1872 l. 98 D. p. p. należyte ułożone, w przeciągu czterech tygodni od dnia 15. Września 1873 liczyć się mających, do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie wnieść.

Z Rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków dnia 3. Września 1873.

(2631 1—3) **E d y k t.**

No. 2231. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie niniejszym ogłasza, że celem przeprowadzenia ogłoszonej już edyktami z 8. Września 1872 Nr. 246, 247 i 254, gazety Lwowskiej licytacji realności czyli właściciel gospodarstwa wiejskiego pod l. kon. 13 w Borowej górze położonego Procia Hakały własnego, na podstawie przez wierzycieli ułożonych nowych i zgodnych warunków — wyznaczono terminu na 25. Września i 23. Października 1873 o 10 godzinie przedpoł. i dodaje się, że wzmiankowana realność na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową 2620 złr. w. a. albo powyżej tejże — na drugim zaś i za mniejszą cenę sprzedaną zostanie.

Warunki licytacji każdy chęć kupna mający w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć może.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 19. Sierpnia 1873.

(2633 1—3) **E d y k t.**

No. 49882. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców s. p. Franciszka Dydyńskiego i s. p. Tekli z Sędzimirów Dydyńskiej, że w skutek prośby Piotra Dydyńskiego uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 12662 Tabuli krajowej polecono, ażeby prawo dożywotniego używania folwarku Podlesie, dalej prawo administracji i dożywotniego używania lasów do dóbr Słupia z przyl. Podlesie i Podszace Dom. 59 p. 185. n. 5. haer. na rzecz Franciszka i Tekli Dydyńskich zainstabulowane wyextabulowała.

Gdyby spadkobiercy Franciszka Dydyńskiego i Tekli Dydyńskiej z imienia i miejsca pobytu nie są wiadomi, ustanowił c. k. sąd krajowy dla nich kuratorem adw. Dr. Edwarda Hoffanna dodając mu na zastępstwo adw. Dr. Leonarda Rasiewiczza i doręczył mu powyższą uchwałę tabularną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 29. Czerwca 1873.

(2634 1—3) **E d y k t.**

No. 47880. C. k. lwowski sąd krajowy wzywa niniejszym posiadaczy książeczki galicyjskiej kasy oszczędności Nr. 36538 i rewersu kasowego l. 7254 z wkładką 550 zł. w. a. na imię Tekli Klimke i okazującej opiewającej, ażeby takową w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia niniejszego edyktu licząc w sądzie tutejszym tem pewniej okazali, ile ze po upływie tego czasu takowa za umorzoną uznana będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 23 Sierpnia 1873.

(2636 1—3) **E d y k t.**

No. 47219. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia Henię Beniszową i jej nie-

znanych spadkobierców, że Dawid Feld Natfali Feld, Mojżesz Rappaport, Mariem Awerbach, Chane Reischer, Chane Ressel Rappaport, Mojżesz Rappaport, Natan Rappaport, Rachel Willer, Mindel Menker, Czarne Feld, Izrael Leib Feld, Wolf Menkes, Mojżesz Menkes, Gittel Korner, Ozyasz Reischer, Jakob Menkes, Fani Reischer i Sender Lichtenheim przeciw niej pod dniem 9. sierpnia 1873 l. 47219. pozew o uznanie własności części realności Nr. 3552/4 wytoczyli, i że na ten pozew termin do rozprawy ustnej na 15. Października 1873 o 10 godz przedpołud. wyznaczono.

Gdy życie i miejsce pobytu Heni Benischowej i jej spadkobierców tutejszemu sądowi nie jest znane, ustanowiono jej kuratora w osobie adw. p. Dr. Przemyskiego z zastępstwem p. Dr. Malego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 10 sierpnia 1873.

(2638 1—3) **E d y k t.**

Nr. 44307. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Joannie Mika i Ferdynandowi Mika z miejsca pobytu i życia niewiadomym, że przeciw nim i Magistratowi lwowskiemu Barbara Buczkowska i Wojciech Buczkowski pod dniem 25. Lipca 1873. l. 44307 pozew o wyekstabulowanie pozycy Dom. 36 p. 518 n. 4 i 6 on. i oraz z oneracją inst. 126 p. 399 n. 1 on. ze stanu biernego realności pod nr. 4882/4. we Lwowie położonej, wnieśli i o pomoc sądową prosili w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 28. Października 1873. wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Joanny Mika i Ferdynanda Mika nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adw. Dr. Janowicza z substytucją adw. Dra. Majewskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się pozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliłi, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 2. sierpnia 1873.

(2648 1—3) **E d y k t.**

No. 357 i 687. C. k. sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, iż wskutek wezwania c. k. sądu krajowego jako handlowego lwowskiego z dnia 23. Października 1872 do l. 50126, rozpisuje się publiczna przymusowa sprzedaż realności Jana Barana w Zmijowiskach pod Nr. haer. 8. i sup. 7. położonej na zaspokojenie należących się Mendlowi Schlanger jako cesjonariuszowi Jakubowi Zewrgla sumy wekslowej 100 złr. z pn. i do przedsięwzięcia takowej wyznacza się dwa terminy a to na dzień 25. Września i 23. Października 1873 zawsze o 11 godzinie przed południem w sądzie tutejszym z tem oznajmieniem, iż na pierwszym terminie realność powyższa tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę najwyższą ofiarującemu pod następującymi warunkami sprzedaną będzie.

I. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa sprzedać się mającej realności 440 złr. w. a.

II. Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej złożyć tytułem wadyum 100/0 ceny szacunkowej t. j. 44 złr. w. a. które to wadyum przez najwięcej ofiarującego złożone w przechowanie sądu przyjętem, zaś wadyum innych współlicytujących tymże razem po ukończonej licytacji zwróconemi zostaną.

III. Najwięcej ofiarujący winien w 30 dniach po prawomocności uchwały akt licytacji do wiadomości sądowej przyjmującej resztującą t. j. po odtrąceniu złożonej tytułem wadyum kwoty pozostałą cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, poczem mu dekret własności nabytej realności wydanym i tenże w fizyczne posiadanie tejże realności wprowadzonym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krakowiec dnia 30 Maja 1873.

(2649 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2136. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zabezpieczenia żywności na rok 1874. dla aresztantów tutejszego sądu odbędzie się dnia 19. Września 1873 i na dniu 29. Września 1873. każdą razą o 9. godz. z rana, pod warunkami, które w sądzie przejrzane być mogą: liczba aresztantów rozmaita. Wadyum wynosi 50 zł. w. a. w. za podstawę ceny wywołania, oznacza się za porcyę gotowanej strawy 15 1/2 kr. bez chleba dla zdrowych i chorych aresztantów, a funt chleba razowego wagi wiedeńskiej po 9 1/2 kr. w. a. od którejto ceny niżej licytować się będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Krzeszowice dnia 7. Września 1873.

(2550 2—3) E d y k t.

Nr. 43836. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Adama Wolańskiego, że mu ustanowiono kuratorem p. adw. Dra. Horwatha z zastępstwem p. adw. Dra. Jekelasa celem doręczenia mu uchwały tabularnej z 21. września 1872. l. 48476, którą na rzecz Henryka Grudera z kontraktu kupna i sprzedaży jak Jnstr. 426 pag. 220. n. 162 już ingrossowanego z daty 4. czerwca 1871. dozwolono intabulację ustępstwa Adamowi Wolańskiemu z umowy z 10. marca 1871. przyznanego i na jego rzecz w stanie czynnym na realności nr. 5472/4.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 2. sierpnia 1873.

(2556 2—3) E d y k t.

Nro. 7956. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę Anastazy z Boryszkiewiczów Wovk na dniu 13. Czerwca 1873. l. 7956 w Sądzie tutejszym wniesioną o orzeczenie: ażeby jej małżonka Hrynia Wovka, który na dniu 7. Maja 1871. w Jezupolu w rzece Bystrzyca utonął miał, i z tego świata zeszedł, za zmarłego uznać, zaś związek małżeński przez zeń z prośzącą zawarty za rozwiązany uznany był, odnośne postępowanie wprowadzone zostało.

Temuż Hryniowi Wovk ustanawia się kuratorem w osobie pana adwokata Dra. Maromorosa z zastępstwem p. adwokata Dra. Wurzla, zaś wszystkich, którzyby o życiu wyżej wymienionego Hrynia Wovka świadomość mieli, wzywa się edyktem, ażeby o tem Sądowi tutejszemu lub ustanowionemu kuratorowi w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w dzienniku „Gazety Lwowskiej“ należycie donieśli.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 9. Sierpnia 1873.

(2557 2—3) E d y k t.

Nro. 10833. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa posiadającego kwit zastawnicy c. k. uprz. galic. akcyjnego banku filii w Tarnopolu dnia 7. Sierpnia 1872. nr. 1083. wystawiony, wedle którego Susse Rosenzweig w tej filii bankowej cztery sznurki pereł oszacowanych na 40 złr. zastawił za 30 złr., aby w przeciągu roku od dnia umieszczenia tego zawezwania w dzienniku rządowej gazety lwowskiej o posiadaniu takowego temu sądowi donieśli, gdyż w razie przeciwnym kwit ten na żądanie proszącego za pozabawiony wszelkiej mocy i za nieobowiązujący uznany będzie.

Tarnopol dnia 25. Sierpnia 1873.

(2560 2—3) E d y k t.

Nro. 4908. C. k. sąd powiatowy w Halicy oznajmia, że w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego z dnia 19. Lipca 1873. do l. 8700., Hnat Nawrocki włościan z Załukwi jako marnotrawca uznany i dla niego kuratorem Hryń Buczko z Załukwi ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.
Halicy 11. Sierpnia 1873.

(2561 2—3) E d y k t.

Nro. 2666. C. k. sąd powiatowy w Niemirowie daje niniejszem do wiadomości publicznej, że do spadku po Iwanie Milan zmarłym w Radrużu 1. Września 1864 z pozostawieniem kodycyłu z 19. Maja 1863. między innymi powołany jest Teodor Milan. Gdy miejsce pobytu obecnego Teodora Milan sądowi nie jest wiadome, wzywa się go, ażeby w przeciągu roku od 26. Czerwca 1873. licząc, w tym sądzie celem deklaracji do tego spadku się zgłosił, gdyż inaczej po bezskutecznym upływie terminu wyrażonego pertraktacją spadkową ze zgłaszającymi się dziećmi i z kuratorem dlań w osobie Michała Ilczyszyn, włościana z Radruża ustanowionym, zostanie przeprowadzoną.

C. k. sąd powiatowy.
Niemirów dnia 26. Czerwca 1873.

(2562 2—3) E d y k t.

Nro. 3679. C. k. sąd powiatowy w Śniatynie zawiadamia niniejszem p. Jędrzeja Baznika, że przeciw niemu Magdalena Baznik pod dniem 29. Lipca 1873. do l. 3679. pozew o zapłacenie 70 złr. z przynależnościami wniosła, w skutek czego do rozprawy sumarycznej termin na dzień 17. Października 1873. na godzinę 10. przed południem wyznaczono, a gdy miejsce pobytu jego jest niewiadomem, mianuje się dla niego kuratorem adwokata kraj. p. Dr. Baumana w Śniatynie, któremu pozew się doręcza.

Wzywa się więc p. Jędrzeja Baznika, ażeby na powyższym terminie lub sam w sądzie się zgłosił, lub zamianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki dostarczył, lub też inną osobę do zastępowania siebie upoważnił, ileż w razie przeciwnym skutki skutki z zaniedbania tych czynności wynikłe, sam sobie przepisać będzie winien.

Śniatyn 31. Lipca 1873.

(2563 2—3) E d y k t.

Nro. 45955. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Józefa Kern i Sabina Omelańskiego, niemniej tychże z życia i miejsca pobytu również niewiadomych spadkobierców,

z przeciw nim na dniu 3. Sierpnia 1873. l. 45955. pozew przez Mateusza czyli Matiasa März, o wykreślenie ze stanu biernego realności pod nr. 441/4 we Lwowie intabulowanego, Dom. 60. pag. 425. n. 21. on., obowiązku Rozalii Riedl złożenia rachunków wytoczony został, niemniej, że dla obrony praw ich w tej sprawie kuratora w osobie p. adw. Dr. Józefa Kohna z zastępstwem p. adw. Dr. Manscha ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów dnia 9. Sierpnia 1873.

(2567 2—3) E d y k t.

Nro. 2464/1871. IV. 158/1868. C. k. sąd powiat. w Kutach podaje do wiadomości, że dnia 14. Września 1866. umarł w Rożniu małym Iwan Artymczuk bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, zostawiwszy majątek.

Do tego spadku konkurują między innymi Wasyl Artymczuk i Tanasyj Artymczuk. Gdy miejsce pobytu Wasyla i Tanasyja Artymczuków sądowi niewiadome, wzywa się ich, ażeby się w przeciągu roku od dnia ogłoszenia tego edyktu, do objęcia spadku się w sądzie zgłosili, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłoszonymi się do tego spadku spadkobiercami i z kuratorem dla nich w osobie Jurka Artymczuka nadanym, dalej pertraktowanym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty 30. Grudnia 1872.

(2594 2—3) E d y k t.

Nr. 21.900. C. k. Sąd krajowy krakowski ogłasza, że pozew w ts. edyktie z d. 4. sierpnia 1873., l. 18225. wyrażonej wniesiony został o extabulację prawa hipoteki 12. letniej dzierzawy dóbr Jordanów i Sptkowice, na hipotecę dóbr tych z mocy kontraktu z dnia 29. Czerwca 1801. w poz. Dom. 63. pag. 46. n. 39. on et poz. 25. n. 25. on. z zastrzeżeniem w punkcie IV. tegoż kontraktu uczynionem, zaintabulowanego.

Kraków dnia 29. sierpnia 1873.

(2596 2—3) E d y k t.

Nr. 4443. C. k. Sąd powiatowy w Gródku podaje do publicznej wiadomości, że na wezwanie c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 4. czerwca 1873. l. 28.328 na zaspokojenie sumy wekslowej 200 złr. w. a. z odsetkami 60% od dnia 18. grudnia 1870 bieżącymi przez Josia Altschüllera przeciwko Ołeksy Bołkit i Dmytra Darmohraj wywalczony, kosztami sądowymi 7 złr. 98 ct., tudzież kosztów egzekucyjnych 4 złr., 3 złr. 23 ct., 1 złr. 36 ct., 3 złr. 38 ct., 6 złr. 2 ct., 5 złr. 88 ct. w. a., rozpisuje się publiczna licytacja realności wiejskiej pod Nr. 45 i 46 w Kamienobrodzie położonych do Ołeksy Bołkit i Dmytra Darmohraja należących ciał tabularnego nie stanowiących, która w tutejszym c. k. Sądzie na dniu 25. Września i 30. Października 1873. każdą razą o 10. godzinie zrana odbędzie się.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość tych przedmiotów w kwocie 600 złr. a chęć kupienia mający obowiązany będzie złożyć kaucję w kwocie 60 złr. w. a. w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności do rąk komisji licytacyjnej.

Resztę warunków licytacji chęć kupienia mający w tutejszo-sądowych aktach wyczytać może.

Gródek 27. Lipca 1873.

(2548 3—3) E d y k t.

Nr. 49024 Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Antoninę Strasser, Bruna Rogalskiego i Antoninę Rogalską, że na prośbę Leiby Grudera z dnia 20. sierpnia 1873. l. 49024 uchwałą z dnia 22. sierpnia 1873. l. 49024 zakaz zapłaty sumy wekslowej 520 złr. w. a. przeciw tymż wydanym i równocześnie ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adw. Dr. Malemu doręczony został.

Lwów dnia 22. sierpnia 1873.

(2626 3—3) Ogłoszenie konkursu.

na posady c. k. Notaryuszy w Nowym Sączu, Podgórzu i Miłowce.
L. 448. C. k. Izba Notaryalna w Krakowie, celem obsadzenia opróżnionych posad c. k. Notaryuszy w Nowym Sączu, Podgórzu i Miłowce, ogłasza konkurs po koniec września b. r.

Ubiegający się o posady te winni wnieść podania do tutejszej c. k. Izby Notaryalnej w sposób § 11. U. N. wskazany, a zarazem wymienić wyraźnie posady, o które się ubiegają zamierzają. Ubiegający się o posadę w Nowym Sączu, oraz o którąkolwiek z innych tych posad podania swe na każdą z tych posad oddzielnie wnieść winni i do takowej oddzielnie tabeli kwalifikacyjne załączyć.

C. k. Izba Notaryalna.

Kraków, dnia 4. września 1873.

(2581 3—3) E d y k t.

Nr. 1129. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia kapitału 294 złr. z pn. na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie odbędzie się w tymże c. k. sądzie sprzedaż realności pod l. k. 9,288 w Borowej górze położonej, należącej

do Michała Tymca, w trzech terminach w drodze publicznej licytacji t. j. dnia 30. Września 1873, 30. Października 1873 i 1. Grudnia 1873. każdą razą o godzinie 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie także poniżej takowej, jednakże nie niżej jak za 500 złr. w. a.

Warunki tej licytacji jako też i protokół sądowego opisanie i ocenienia w tutejszo sądowej registraturze w zwykłych godzinach urzędowych każdy interesowany przejrzeć może.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 19. Sierpnia 1873.

(2558 3—3) Obwieszczenie

No 3087. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się wiadomo, że celem osiągnięcia wywalczony przez Izraela Reinharca kwoty 5 złr. 50 ct. w. a. z pn. realność pod l. d. 108 w Czołhanach położona, a ciała tabularnego nie stanowiąca w sądzie tutejszym przy pierwszych dwóch terminach 24. Września 1873 i 24. Października 1873. każdą razą o godzinie 10 przedpołudniem tylko za lub powyżej, zaś przy trzecim terminie 26. Listopada 1873 i poniżej ceny szacunkowej, która 20 złr. a zakład 2 złr. wynoszącą sprzedaną zostanie. Resztę warunków licytacji niemniej akt opisanie i oszacowania można każdą razą w sądzie tutejszym przegladnąć.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów dnia 31. Lipca 1873.

(2568 3—3) E d y k t.

No. 1837. C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Mojżesza Pistyner przeciw Jerzemu Senderskiemu o zapłacenie 57 złr. a w. z pn. celem ściągnięcia kwoty powyższej dozwolono przymusową sprzedaż realności włościańskiej dłużnika Jerzego Senderskiego własnej a we wsi Staro Kutach pod l. k. 210 położonej, ciała tabularnego nietworzącej w trzech terminach t. j. 19. Września, 16. Października i 31. Października 1873 r. każdego czasu o 9 godzinie rano publicznie; w pierwszych 2. terminach tylko powyż albo za cenę szacunkową w trzecim terminie zaś i poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu w tutejszym sądzie uskutecznioną będzie.

Cena szacunkowa i wywoławca wynosi 355 złr. w. a. wadium przez licytantów złożyć się mające 35 złr. a w.

Reszta warunków licytacji mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty dnia 20. Lipca 1873.

(2546 3—3) E d y k t.

Nr. 49365. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Jakuba Lewina i Herschla Bau, że Hirsch Lubinger wniósł przeciw nim dnia 21. Sierpnia 1873. d. l. 49365. prośbę o prowizoryczne zajęcie ruchomości i towarów na zabezpieczenie sum wekslowych 1000 złr. 558 złr. i 574 złr. w. a. której częściowo zadość uczyniono, zarządzając doręczenie odnośnej uchwały równocześnie dla pozwanych z miejsca pobytu niewiadomych ustanowionemu kuratorowi p. adw. Dr. Jekelowskiemu któremu za zastępcę p. adw. Dra. Męcińskiego dodano.

Jest zatem rzeczą pozwanych u ustanowionego kuratora się zgłosić, lub przez innego zastępcę praw swoich bronić, gdyż inaczej niekorzystne skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego
Lwów dnia 22. Sierpnia 1873.

(2535 3—3) E d y k t.

Nr. 4244. Podaje się do publicznej wiadomości, że Dmytro Biliński z Kluwiniac na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 4. Sierpnia 1873. l. 9757 za marnotrawcę uznany, i temuż kurator w osobie Fedka Bilińskiego nadany został

C. k. sąd powiatowy.

Kopyczyńce dnia 20. Sierpnia 1873.

(2536 3—3) Obwieszczenie.

Nr. 4892. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie, niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że Wasyl Prus, włościanin z Dmytrowa, tutejszą przez c. k. sąd obwodowy w Złoczowie pod dniem 20. Sierpnia 1873. l. 6850 zatwierdzoną uchwałą z dnia 30. Czerwca 1873. l. 43549 za marnotrawcę uznany został, i że dla niego Wasyla Spiewaka włościanina z Dmytrowa kuratorem ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radziechów dnia 28. Sierpnia 1873.

(2542 3—3) Obwieszczenie.

Nro. 9428. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, iż na zaspokojenie wyrokiem byłego c. k. sądu szlacheckiego lwowskiego z 2. Maja 1849 l. 5144 p. Eleonorze z Łodzińskich Matz przeciw Maryannie Wyszotrawka 2go ślubu Zielonka tudzież Jakóbowi Wyszotrawce i Józefowi Kornelowi dw. im. Wyszotrawce przyznanej pretensji w kwocie 6000 złp. z pn. odbędzie się w tymże sądzie w dniu 30. Października 1873 o godz. 10 rano na koszt i niebezpieczeństwo poprzedniego wiarołomnego nabywcy p. Feliksa Matz relicytacją części dóbr Ilnik w obwodzie Samborskim położonych w tabuli krajowej dem. 69 p. 256 n. 15 haer. zapisanych.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2128 zł. 10 ct. w. a. lecz pomieniona część dóbr także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie jeżeliby ceny szacunkowej nie otrzymano. Chęć kupienia mający obowiązani będą złożyć wadium w kwocie 106 złr. w. a. w gotówce lub obligacjach publicznych. Warunki licytacji i akt oszacowania można w registraturze tegoż sądu przejrzeć lub odpisać. O czym się wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych; zaś Konstantego Korytkę a względnie tegoż masę spadkową przez kuratora p. adw. Dr. Kohna, Zenona Zachorowskiego, Maryę Wyszotrawkę, Chanę Boda, Józefa Terleckiego i wszystkich wierzycieli którzyby po dniu 13. Maja 1862. prawa hipoteczne nabyli lub którymyby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła przez ustanowionego kuratora adw. Dra. Pawlińskiego z substytucją adw. Dr. Ehrlicha zawiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor 19. Sierpnia 1873.

(2545 3—3) Ogłoszenie.

L. 1027. Ze strony c. k. sądu powiatowego Tłumacz niniejszem do wiadomości publicznej się podaje, że w sprawie egzekucyjnej Dmytry Salitry pto 102 złr. a w. z p. n. odbędzie się w dniach 24. września 1873 i 1 i 8go października 1873, każdą razą o godz. 10 rano w zabudowaniu sądownym przymusową licytacją realności pod l. 10 w Oleszy w posiadaniu Wasyla Gulaka zostającej, a to: na pierwszym i drugim terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 270 zł. na trzecim zaś także poniżej ceny. Akt oszacowania i warunki w registraturze sądu przegladnione być mogą.

Tłumacz 25. kwietnia 1873.

DONIESIENIA PRYWATNE.

C. k. uprzyw. kolej

gal. Karola Ludwika.

(2612 —3)

Obwieszczenie.

Od dnia 10. września r. b. aż do dalszego postanowienia, taryfa zaprowadzona dla transportów trzody chlewnej w ładunkach wozowych, zastosowaną będzie tak na kolei północnej cesarza Ferdynanda jakoteż na kolei galicyjskiej Karola Ludwika także do transportów owiec nadanych na stacyach Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej lub kolei Karola Ludwika, skoro przesyłający pisemnie w liście frachtowym tego zastosowania zażąda.

Ceny taryfy na kolei Karola Ludwika podlegają każdorazowemu dodatkowi aży.

Postanowienia do powyższej taryfy dla ładunków wozowych zostają zresztą niezmienione.

Taryfa dla transportów owiec od sztuki nie ulega żadnej zmianie.

Lwów, w sierpniu 1873.

Dyrekcya ruchu.